IŞINLAMA

OLAYLAR GÖZLEMLER

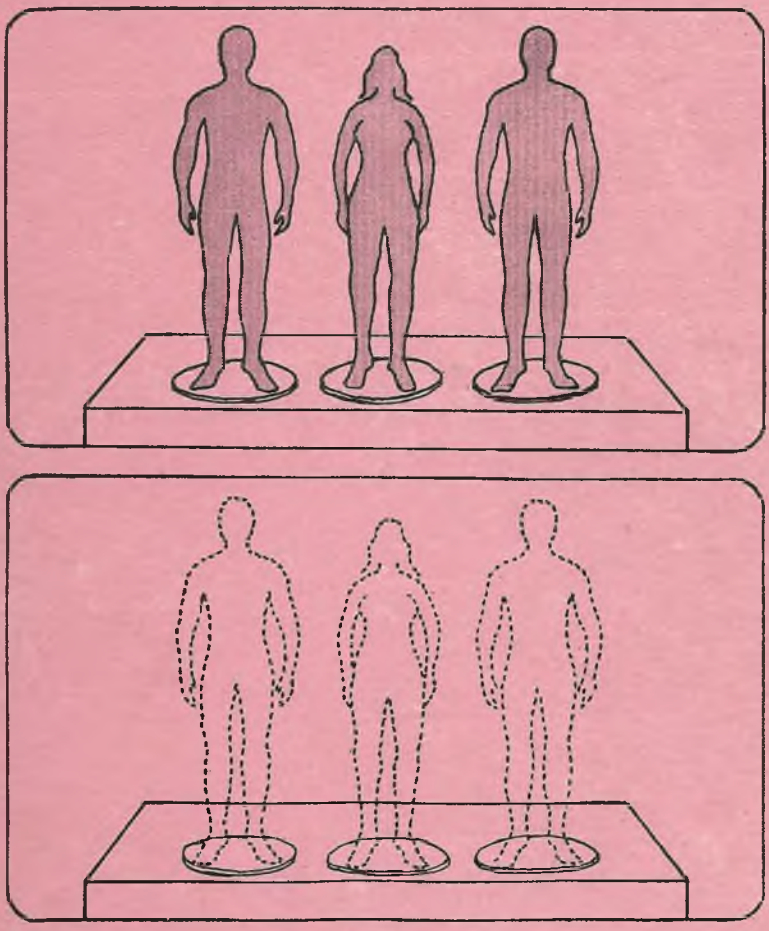

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

IŞINLAMA

OLAYLAR GÖZLEMLER

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi
İSTANBUL

Kitap No: 29 — **IŞINLAMA**

Birinci Baskı : Nisan — 1979
Dizgi : Metin Matbaası
Baskı : Bahar Matbaası
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası
Cilt Yapım : Yıldız Ciltevi

ODYSSEIA

...

Çok çekmiş tanrısal Odysseus böyle yakarıyordu işte.
Kızı da şehre doğru götürüyordu katırların gücü.

...

O sıra Odysseus da tuttu şehrin yolunu,
onu hep koruyan Athene bol sis döktü çevresine,
ulu canlı Phaiak'lardan biri görmesin diye onu yolda,
laf atıp kim olduğunu sormasın diye.
Ama güzelim şehre tam girecekken,
gök gözlü Athene çıkıverdi karşısına,
küçük bir kız kılığında, elinde bir testi,
durdu önünde tanrısal Odysseus'un,
tanrısal Odysseus da ona sordu:
«Yavrum, beni Alkinoos'un konağına götürür müsün?
Kralıymış o adam bura insanlarının.
Yabancıyım, çok çektim yollarda, geldim buraya,
uzak bir ülkeden geldim, deniz aşırı,
tanımam burda oturanlardan bir tek kişi.»
Gök gözlü Athene buna karşı dedi ki:
«Gel konuk baba, göstereyim sana aradığın evi,
çok yakın benim kusursuz babamın evine.

...

Pallas Athene böyle konuşup yol gösterdi,
tez yürüyen tanrıçanın arkasından gitti o da.
Kentin içinde yanlarından geçiyordu Phaiak'ların,
ama gemileriyle ünlü Phaiak'lar onun farkında değildiler,
güzel örgülü, güçlü tanrıça göstermiyordu onlara Odysseus'u,
tanrısal bir sis çökmüştü Odysseus'un üstüne.

...

Bu ara Odysseus da gitti Alkinoos'un şanlı konağına,
giremedi içeri, gözleri kamaşıverdi,

...

Çok çekmiş tanrısal Odysseus yürüdü evin içinden,
yoğun sis vardı üstünde, Athene'nin döktüğü,
yürüdü Arete'ye ve kral Alkinoos'a doğru.
Dizlerine kapandı Arete'nin, sarıldı kollarıyla ona,
Odysseus'u saran sis o saat dağıldı.
Birdenbire önlerinde bir adam görünce ordakiler,
yuttular dillerini şaşırıp kaldılar,

...

HOMEROS
(İ.Ö. 8. Yüzyıl)

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM
IŞINLAMA OLAYI VE BİLİMSEL YORUMLARI
a — Philip Creighton : Birçok-Dünya Teorisi ve Işınlama
b — Manderley Bryanton : Gezegenlerarası Yolculuk ve Işınlama
2. BÖLÜM
BERMUDA ÜÇGENİ, PHILADELPHIA DENEYİ VE DİĞER IŞINLAMA OLAYLARI
a — Bermuda Üçgeni ve Işınlama Olayları
b — Bermuda Üçgeni Dışında Işınlanan Gemiler
c — Ünlü Philadelphia Işınlama Deneyimi ve Sonuçları
d — Işınlanan Çeşitli İnsanlar ve Sonuçları
3. BÖLÜM
ÇEŞİTLİ ASKERİ BİRLİK VE ASKERLERİN IŞINLANMALARI
a — 1593'de, Filipinler'den Meksika'ya Işınlanan Asker
b — 1800'lerde, Işınlanan Fransız Askeri Birlikleri
c — 1915'de, Türkiye'de Işınlanan İngiliz Alayı
d — 1939'da, Çin'de Işınlanan Büyük Askeri Birlik
e — 1940'da, Işınlanan Faşist Nazi Subayları
f — 1963'de, Japonya'da Bulutlu-Işınlama Olayı
g — 1977'de, Şili'de UFO'ya Işınlanan Asker
4. BÖLÜM
HİNT BİLGELERİ VE IŞINLAMA DENEYİMLERİ
a — Bilge Ramana Maharshi ve Işınlama Deneyimi
b — Pramahansa Yogananda ve Işınlanan Hint Ermişleri
c — Bilge Sri Yukteswar ve Işınlanması
d — Lahiri Mahasaya'dan, Babaji'nin Işınlanması
e — Ram Gopal'ın Gözlemlediği Işınlama Olayları
5. BÖLÜM
HOWARD MENGER VE IŞINLAMA DENEYİMLERİ
a — Howard Menger ve 1. Işınlama Deneyimi
b — Howard Menger ve 2. Işınlama Deneyimi
6. BÖLÜM
URI GELLER'İN IŞINLANMASI VE SPEKTRA UZAY GEMİSİ REHBERLERİNİN IŞINLAYICI GÜÇ VE TEKNİKLERİ
a — Uri Geller'in Başından Geçen Işınlama Deneyimi
b — Andrija Puharich'in Anlattığı, Spektra Kökenli Işınlama
7. BÖLÜM
CARLOS CASTANEDA VE IŞINLAMA DENEYİMİ

Ö N S Ö Z

Yaradılışı oluşturan Yaratıcı Enerji, içeriğinde sonsuz yetenek, kudret, yeti, bilgi gibi daha sonsuz özellikler nicelik - nitelik ve yapıcılık taşıyan bir Mutlak İrade Vasıtasıdır. Bu Mutlak İrade Vasıtası, ancak ve ancak Kendisi'nin bildiği bir sonsuzluk mekânının içten dışa sonsuzluğunda sonsuz varlık sistemlerini, mekânlarını, boyutlarını ve evrimini oluşturmaktadır. Oluşumu sürekli ve süreksiz algılayış, ancak yaratıklar düzeyinin rölatif ve sınırlı algılayışındandır.

Sonsuz Yaradılış içinde bir hiç ölçüsünde olan dünya planeti üzerindeki beşer sistemlerinin, şu son derece ilkel evrim düzeylerinin her bir ileri adımında karşılarına nice nice harikûlade varlıksal meleke ve yeteneklerin tezahürleri, mevcudiyetleri çıkmaktadır... Ve daha sonsuz evrim boyunca nice bitmez tükenmez melekeler, varlıkların özlerinde ortaya çıkış sıralarını bekliyor olmalılar. Öte yandan, Yaradılış'ın sonsuz evrim mekân ve ortamlarındaki sonsuz çeşitli varlık sistemleri daha kimbilir nice sonsuz meleke, yetenek, bilgi, biçim... gibi bilinemez özellik ve nitelikleriyle varlık sonsuzluğunu ve evrimin sonsuz yönünü oluşturmuş olmalılar, oluşturacak olmalılar!

İşte, varlıkların yeteneklerinden biri de ışınlama denilen mekân atlama olayıdır. Bu olayı nadiren bazı dünya varlıkları yapabilirlerse de, ışınlama olayları genellikle yüksek kudretli dünya üstü varlıkların çeşitli gerekler üzre tasarrufları ile oluşturulur. Diğer birçok planet halklarının, insanlarının tabii bir melekesi halinde olan bu ışınlama yeteneği, geri dünya beşerleri için elbette harikavî bir olaydır. Fakat evrim her varlığın ebedi yazgısı olduğuna göre, kimbilir hangi planetin bir yüksek evrim okulunda, dünya beşerleri de bu melekeyi kullanabilecek duruma geleceklerdir. Dileriz ki bu olaylar ve gözlemler, dünya beşer kardeşlerimizi daha bir geniş düşünmeye yöneltsin...

—★—

1. BÖLÜM

IŞINLAMA OLAYI VE BİLİMSEL YORUMLARI

R. Tambling, «*Uçan Daireler - Nereden Gelirler*» (Flying Saucers Where They Come From, London, Scripts Pty. Ltd., 1967) adlı kitabında, Işınlama (Teleportation) kelimesinin tanımını şu şekilde yapmaktadır:

«*Maddenin bir noktadan ötekine fizik irtibat olmaksızın aktarılması düşüncesini ifade etmek amacıyla kullanılan bir kelime.*»

Işınlama'nın psişik bir yetenek olması açısından yapılan bir tanımı da şöyledir:

«*Bir kimsenin, bedenini bir yerden ötekine anında taşıma yeteneği.*» (GREENHOUSE, Herbert B. The Book of Psychic Knowledge, London, Corgi Books, 1975.)

Bilim adamlarının kısa ve öz tanımları ise, «*Madde içinden geçen Madde*» («Matter through Matter») şeklindedir.

a — Philip Creighton : Birçok-Dünya Teorisi ve Işınlama

Londra Üniversitesi, Birbeck Koleji'nden Prof. J.B. Hasted, *Psycho - Energetic Systems* dergisinde yayımlanacak olan (*) «Psişik Fenomenler ile Fizik Arasındaki

(*) Bu açıklamada bulunan yazının yayımlanış tarihi Haziran 1978'dir.

İlişki Üzerine Spekülatif Düşünceler» (Speculations about the Relation between Psychic Phenomena and Physics) başlıklı tezinde 'birçok - dünya teorisi'ni ortaya koymakta ve karmaşık matematik kavramlar taşıyan bu çalışma ciddi bir etüdü ve yorumu gerektirmektedir.

Prof. Hasted'e göre, kuantum teorisinde yapılacak bazı ufak değişikliklerle sonsuz sayıda «dünya»nın sonsuz sayıda boyut içerisinde ortaklaşa mevcut olmaları, fakat karşılıklı dikgen oldukları, yani birbirlerine doksan derecelik açılar yaptıkları için etkileşmemeleri mümkün olmaktadır. Ancak, zihin, ya da bilince, bu dünyaların birden fazlasından muhtemelen bu dünyaların arasında herhangi bir ayrım yapma idrâkinde olmaksızın duyu izlenimleri alabilme yeteneğini atfettiğimiz takdirde, birçok paranormal fenomeni açıklayabilir ve bir bütün halinde birbirleriyle irtibatlandırabiliriz.

Prof. Hasted, 'birçok - dünya teorisi'nin uygulanabilirliğini göstermek amacıyla, ışınlama fenomenini, yani maddi objelerin kendilerini çevreleyen maddi engellerin içerisinden geçmeleri ve başka bir yerde ortaya çıkmalarını, kendisini çevreleyen bir kapsülün içerisine giren ya da dışarısına çıkan bir varak parçasını örnek vererek şu şekilde açıklamaktadır:

«Diyelim ki, varak belirli bir zamanda yeni bir dünyaya geçiş yaparak, kapsülde daha sonraki bir zamanda bu geçişi gerçekleştirmektedir. Önceden kestirilemeyen zamanlarda kendiliğinden geçişlerin oluşması kuantum teorisinin özelliklerinden biridir. Kapsülün yeni dünyaya varışından önce, birtakım nedenlerden ötürü, varak bu kapsülün dışarısına çıkmış ya da içerisine girmiş olabilir. Biz de bunu maddenin maddeden geçmesi

(matter through matter) şeklinde görürüz.»

Hasted'in teorisi gene en iyi, kendi tezinden aktaracağımız şu sözlerle özetlenebilir:

«Zihne harikulade özellikler, yani oldukça sıhhatli olan uzaysal sınırlar dahilinde sinyaller almaya razı olacağı dünyayı seçmek ve hatta, bu uzaysal sınırları bir yerden bir yere taşımak yeteneğini atfediyoruz.

Şurası muhakkak ki, 'birçok - dünya teorisi'nin geçerli olması halinde, tahayyül ettiğimiz şekliyle objektif gerçeklik de aslında yetersiz bir tariftir; gerçeğin bizim amaçlarımız için mutlak olmayıp, kayıtlı şartlı ve zihne bağlı olduğu ortaya çıkmaktadır. Belirli herhangi bir zihin için gerçeklik, o zihnin dikkatini nasıl yönelttiğinin bir fonksiyonudur.

Birçok psişik fenomen türünün 'birçok - dünya teorisi'nin ışığı altında daha bir kavranabiir hale geldiği aşikârdır: Işınlama, psikokinezi ve paranormal metal - bükülmesi fenomenleri aynı süreçlerin tezahürleri olarak görülmektedir.

Kısacası, 'birçok - dünya teorisi', alışılmış mantıkî düşünme biçimine aykırıdır. Fakat, bu teorinin geçerli olması halinde —ki lehinde kanıtlar çok güçlü gibi görünmektedir— her şey, bizim görmeye şartlandırıldığımız (birbirimiz ve fikirlerimizin ataleti tarafından) sınırlı ve dar şeklinden gerçekte çok farklıdır. Dünya aslında harikulâde bir yerdir: Her şeyin mümkün olduğu, daha çok tahayyül güçlerimizin ve insan için doğal olan, fakat, bize sınırlılığımızdan ve Evren'in sözde mekanik, uzlaşmaz kapsamından söz eden kişileri dinleyerek kendimizi yoksun bıraktığımız bir tür duygu ve düşünce özgürlüğü ve kendiliğinden olma (spontaneity) halinin kendimizde ortaya çıkması konusunda istekli olmamızın tasarrufunda bulunan bir harikalar diyarıdır.

b — Manderley Bryanton : Gezegenlerarası Yolculuk ve Işınlama

Uzay - uçuşu konusuna eğilen bilim adamları, parapsikoloji ve okültizm sahalarıyla da özel olarak ilgilenmelidirler. Böyle bir tavsiyede bulunulmasının nedeni, parapsikoloji ile okültizmde kaydedilen ilerlemelerin zamanla, uzay - bilimcilerinin karşılaştıkları türden sorunlarla ilişkili bulundukları ortaya çıkabilir. Aslında, bu ilişki, daha şimdiden kendini göstermektedir. İşte bu yüzden de dış - uzayın araştırılması ile iç - uzayın araştırılması arasında bir uyum olmalıdır. (Bkz: Kitap - 22.. Giriş bölümü).

Bu ikili yaklaşım fizik bilimleri konu edinenler için bir yenilik olabilir. Ancak, her zaman için içsel ile dışsal, objektif ile sübjektif, fizik ile metafizik ve makrokozmik ile mikrokozmik olanların ikilemini gözönünde bulunduran okültistler için durum böyle değildir. Aslında, okültistler de maji etkisini oluşturabilmek için, gerçeğin, Doğa ve Doğaüstü şeklinde tezahür eden ikili mahiyetine dayanırlar. Günümüzün bilim adamları Doğal Maji'yi oldukça yüksek bir karmaşıklık seviyesine kadar geliştirmiş bulunmaktadırlar. Ortaçağ insanının ilkel majisinden bu yana uzun bir yol katetmiş olmasına rağmen, Doğal Maji konusundaki aşırı uzmanlaşması sırasında ihmal ettiği ya da daha doğrusu bir kenara attığı Doğaüstü Maji konusunda cahil ve saf kalmaktadır.

Doğal Majisyen, ikincil (tali) ve doğal yolculuk biçimleriyle uğraşır. Okültist ise asal (aslî) ve doğaüstü yolculuk biçimleriyle ilgilenir. Böylece, Doğal Majisyen ya da fizik bilimlerle uğraşan bilim adamı roketlerin sevki ve asteroidlerin bombardıman edilmelerinden bahsederken, okültist de ışınlamadan ve astral projeksiyondan bahseder. Birincisi dış - uzaydan, ikincisi iç - uzay-

dan söz ederler. İlki uzay - zaman boyutu sorunuyla, ötekisi ise bir hiper - boyut sorunuyla ilgilenirler.

Okültizm modern fizik bilimlerin araştırma laboratuvarlarına girdiği zaman (Bkz: Kitap - 13.. Bölüm - 5.. s. 48.) biz de bir gün, beşerî süjelerin fizik bedenlerinin iç - uzaydan yararlanılarak Ay'a ve planetlere nasıl taşınabileceklerini keşfedeceğiz. Bu da, kuşkusuz ışınlamadan başka bir şey değildir.

Daha şimdiden, astral projeksiyon adıyla bilinen ve kişinin bedenini terkederek birkaç saniye içerisinde uzaktaki yerlere yolculuk edebilmesini mümkün kılan belirli bir 'iç - uzay yolculuğu' biçimi hakkında bazı bilgilere sahibiz. Işınlama da bununla ilişkili olan bir fenomen gibi görünmektedir.

Işınlamada kişi fizik bedenini terk etmez. Her halükârda, tuhaf türden bir bedensel akrobasiye maruz kalır ve muhtemelen anında, uzaktaki belirli bir noktaya aktarılır. Bu arada belki de anlık bir şuur kaybı geçirir. Kaybedilmiş bulunan birtakım olaylar göstermektedir ki, büyük mesafeler ötesine bedensel olarak gerçekten ışınlanmış olan kişiler bu olay sırasında bilinçlerini kaybetmekte ya da sersemlemekte ve ışınlama sonrası bu halin geçmesine rağmen, nelerin olup bittiğinin hesabını verecek kadar kendilerini bir türlü toparlayamamaktadırlar. Astral projeksiyon gibi ışınlama da, uzay tümüyle safdışı bırakıldığı için, tezahürü sırasında kişinin aslında uzayı katetmediği, «polarize» bir yolculuk biçimidir. Kişi ışınlama süresince jeodetik - dışı ya da para - jeodetik (1) bir fonksiyondan yararlanır ve para - jeodetik iç - uzayla temasa geçer.

Işınlama, fizik medyumluk olgusunda rastlanılan apor olayları ve tekinsizev olayları (poltergeist haunt-

(1) Bkz: Glossary, s. 82.

ings) ile ilişkili gibidir. Her iki türden olayda da objelerin duvarlardan geçtikleri ve bu şekilde taşınmış olan bu objelerin ele ılık gelmelerinin dışında hiçbir hissedilir değişime uğramadıkları görülmüştür.

Işınlama ve apor, zamanla insanların ve gerekli tüm bagaj ve hamulenin dış - uzaydaki göksel cisimlere taşınmasında kullanılan bir teknik haline gelebilirler. Bu düşünce günümüzde birçok kişiye inanılmaz olarak ya da saçma bir fantazi gibi gelecektir. Fakat, bu kişilere şunu hatırlatmakta yarar vardır ki, evreni oluşturan temel süreçler ve yapı hakkında hiçbir kavramları bulunmamaktadır. Evrenin, fizik madde dünyası şeklindeki tezahürü, gerçeğin dar ve eksik bir görünümü ve aslında, hiper - boyutlu bir evren olarak düşünebileceğimiz bir içsel ve temel çerçeveyi gizleyen bir görünüm gibidir.

Geleceğin uzay - bilimcileri, fizik evrenin engellerini aşmak amacıyla muhtemelen, para - jeodetik bir hiper - boyuttan yararlanacaklardır. Uzak planetlere yapılacak yolculuklar, fizik evrenle ortak - kapsamlı olduğu kanısını uyandıran bir içsel evrenle ilgili olacaktır. Sırası gelmişken şunu da belirtmek gerekir ki, bu türden sorunlar geleceğin bilimleri olan metakozmoloji (2) ile jeopsişik (3) bilimlerinin sahasına girecektir.

Astral projeksiyon ya da şuurun fizik bedenden dışarıya çıkarılması, çoğu kez uykudayken ve rüya görürken meydana gelir. Aslında, rüya görme olgusunun kendisi astral bedenin ayrılmasına yol açıyor gibi görünmektedir. Birçok kişi, rüya kontrolü tekniğiyle şuurlu bir projeksiyon elde etmede başarılı olmuştur.

Bilim adamları, süjelerin zihinlerinde köklü değişikliklerin açığa çıkmasına neden olan 'duyulardan yoksun kılma' (sensory - deprivation) ve ayrıca 'uykudan

(2), (3) Bkz: Glossary, s. 82.

yoksun kılma' (sleep - deprivation) deneyleri yürütmektedirler. Her iki metod da bir «uyanık uyku» hali ile sonuçlanıyor gibi göründükleri ve uyku ile uykunun ilk seviyeleri sırasında oluşan belirli - fizyolojik fenomenleri kapsadıkları için; bu yaklaşımların ya bir astral projeksiyonun ya da daha dramatik ve ürkünç bir olay olan ışınlamanın gerçekleştirilmesi amacıyla kullanılabilmeleri muhtemeldir.

Günümüzde, beklenmedik bazı durumlardan ötürü, uzay programlarında çalışan bir kozmonot ya da astronot ne olduğunu anlayamadan kendini Ay'da bulabilir! Çünkü, dış - uzayın ya da dış - uzay uçuş şartlarının canlandırıldığı durumların tesisini ihtiva eden deneysel çalışmalar sırasında kazara bir astral projeksiyon ya da ışınlama olayı meydana gelebilir. Çoğu kez, bu tür durumlar olağan türden 'duyulardan yoksun kılma' deneylerini andırırlar; tabii, eğer böyle deneyleri olağan olarak tanımlayabilirsek. Böylece, bir kozmonotu dünyasal laboratuvarlarımızdaki yalıtılmış bir kabin içerisine kapatarak soyutlamak, olağan türden psikoloji deneylerinin 'duyulardan yoksun kılma' seanslarına yaklaşan bir çalışma olacaktır.

Bu şekilde de laboratuvarda canlandırılan bu uzay şartlarında astral projeksiyonu ya da ışınlamayı gerçekleştirebilecek durumların ortaya çıktığı görülebilir. Sonuç olarak, deneyciler bir gün, fizik bedenini terk etmiş bulunan bir kozmonotun bilinçsiz bedeni ile karşı karşıya kalabilirler. Belki de artık, dışarı çıkmış bulunan bir astral bedende faal olan kozmonot laboratuvarın içerisinde dolaşabileceği gibi Ay'a da gitmiş olabilir.

Aynı şekilde, deneyciler, deney kabininin içinde hiç kimseyi bulamayabilirler. Süje ortadan kaybolmuştur! Gerçekten de bir hiper - boyutun paranormal yolculuk türünü mümkün kıldığı bir olgu olan ışınlama yoluyla

Ay'a taşınmış olabilir.

Kayıtlara geçmiş olan bir ışınlama olayında, bir mum alevi üzerine konsantre olup bir arkadaşını düşünmesiyle birlikte, kendini bir anda uzaktaki bir yerde bulan bir bayandan bahsedilir. Bunun yanısıra, bilinçli bir astral projeksiyon belirgin hislerle birlikte ortaya çıkabilir ki, bunlardan bazıları da pek hoş olmayabilir. Kişi kendini, bir budak deliğinden yukarıya çıkıyormuş gibi hissedebilir, ya da eğer yorgunsa —yorgunluk, iki bedenin birbirinden ayrılmasını kolaylaştıracak bir hususdur— fizik dünya boyutundan bir içsel boyuta doğru çekildiğini hissedecektir. Bunun da, ışınlama olgusunun etkisine yakalanan süjede oluşan bir durum olabileceği gözönüne alınabilir. Fakat astral bedenine çekilen kişinin aksine, bu etkiye fizik boyuttan çekilmenin eşik safhasında ya da ortasında bir yerde yakalandığı için de astral bedeniyle yolculuk etmek yerine, birden fizik bedeninin kendisi uzaktaki bir yere aktarılmış olmaktadır. Bu durumda, ışınlamanın, yarıda kesilen ya da tamamlanmadan durdurulan bir astral projeksiyon sonucunda tezahür ettiğini düşünebiliriz.

Akla şöyle bir soru gelebilir: Uzak bir yere ışınlama nasıl gerçekleşmektedir? Şunu hemen belirtmeliyiz ki, hem astral projeksiyonda, hem de yarıda kesilen bir projeksiyonda bir operasyon alanı yaratılmakta ya da süjenin kullanımına sunulmaktadır. Bir astral projeksiyon sırasında süje fizik bedeninden ayrılmakta ve kendini, kendine özgü yasalarına ve işlevine tabi olduğu bu alanda bulmaktadır.

Aynı şekilde, ışınlama olgusunda da süje kendisini bu yabancı, metakozmik işlevsel alanda bulur ama, bunun farkında değildir. Farkında olmamasının nedeni, fizik bedenden tümüyle ayrılmış bulunmamasıdır. Ancak, belki de maruz kaldığı bazı belirli olağandışı değişiklik-

lerin, muhtemelen tanımlanamayacak türden değişikliklerin bilincinde olduğunu düşünebiliriz. Bunlar, öylesine yeni ve ayrık (istisnaî) değişiklikler olabilirler ki, alışageldiğimiz herhangi bir deneyimle kıyaslanamayabilirler. Şurası ilginçtir ki, fizik ve astral bedenlerin tamamlanmamış bir ayrılmaya maruz kalmaları, kişinin, bu olgunun tezahürü sırasında tesis edilen alanın kendine özgü etkilerine göre bir davranış biçimi göstermeyeceği anlamına gelmez. Gerçekten de ışınlanan kimseler, bir tekinsiz ev olayında levite olan objeler gibi, fizik ve astral bedenlerin kısmî ayrılmaları sonucunda yaratılan bu alanın enerjileri ve vektörleri tarafından bedensel olarak etkilenirler.

Sözkonusu alanın varlığı hepimiz için geçerlidir. Uyuduğumuz ve rüya gördüğümüz zamanlarda bu alana girebiliriz. Fakat, yarı - bilinçli ya da bilinçsiz bir hal içinde bulunduğumuzdan ötürü de bu alanın etkili kullanımını gerçekleştiremeyiz. Belki de, en basitinden, bu alanın farkına varamayacak ya da harekete geçiremeyecek kadar atalet ve uyuşukluk içerisindeyiz. Dahası, tüm normal işlevlerimiz ile aşina olduğumuz doğal olaylar dünyasına ilişkin deneyimlerimiz, muhtemelen temelde bu metakozmik alana bağlıdırlar. Bu konuyla ilgili diğer bir öneri de, ölümümüzden ve ruhlarımızın bir başka boyut içerisine doğumundan sonra bu alanın kendi kimliğine kavuşabileceği üzerinedir.

Napolili ünlü medyum Eusapia Palladino, uyanık haldeyken bu alanla temas kurabiliyordu. Çevresinde oluşan hakiki fenomenlerin tümü de bu alandan kaynaklanıyorlardı: Metakozmik alanı uyanık haldeyken harekete geçirebildiğine göre, objektif sonuçlar yaratan bir «uyanık uyku» hali içerisinde bulunduğu söylenebilir. Demek ki, Palladino sürekli bir çözülme halini, yani, astral bedenin fizik bedenden çözülmesi halini yaşıyor-

du. Yakınındaki objeler levite oluyor ve hiçbir fizik temas olmaksızın ya da normal yollar kullanılmaksızın bir yerden bir yere taşınıyorlardı. Birkaç kez, bir masada otururken masayla birlikte levite olduğu gözlemlenmişti. İnsanın aklına ister istemez, Palladino kadar ünlü olan bir başka medyumun, D.D. Home'un levitasyon olayları geliyor (Bkz: Kitap - 21.. Bölüm - 3.. s. 38).

Tüm bu tür fenomenler ve astral projeksiyon ile ışınlama olayları gözönüne alındığında, uzay - bilimcilerinin, dış - uzay projelerinin daha ileri düzeylere ulaştırılmasında zihinlerini rahatlıkla paranormal davranışın araştırılmasına yöneltebilecekleri anlaşılmaktadır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, uzay - bilimcilerinin deneyleri sırasında, bir kaza sonucunda da olsa paranormal olay lar meydana gelebilir. Fizik bilimlerle uğraşan bilim adamlarının şaşkınlığa uğrayacağı muhakkaktır. Paranormal olguyu uzun bir zamandır ihmal etmiş ve hor görmüş olanlar, gözleri önünde gelişen fenomenleri nasıl açıklayacaklarını bilmeyeceklerdir. Olağan türden fizik açıklamalar öne sürülecek ve bunlar muhtemelen en aşırı uçlara kadar zorlanacaktır.

Kozmonotun deneyimlediği ağırlıksız halinin, fizik medyumlukta (levitasyon) ve ayrıca tekinsizev olaylarında ortaya çıkan ve yerçekiminin iptali şeklinde tezahür eden olguyla da belirli bir akrabalığı olabilir. Şurası muhakkak ki, medyumun kullanımına açık olan «çözücü alan» içerisinde gravitasyonel gücün üstesinden gelinmekte (bu hususda yerçekiminin zihinsel bir güçten başka birşey olmadığını ima eder) ve çok ağır olanları da dahil olmak üzere, objeler bir yerden bir yere taşınmakta ya da havada uçmaktadırlar.

Paranormal ortam içerisinde gravitasyonel gücün görünürdeki bu nötürleşmesinin, dış - uzayda meydana gelen ağırlıksızlıkla bir akrabalığı var mıdır?

Bu interstisyel (dokular arası) alanda ayrıca yanma olgusu da önleniyor gibi olduğuna göre, kozmonotların, bir çözülme hali içerisine girerek, uzay uçuşlarının kavurucu sıcaklığı ile yakıcılığa karşı bağışıklık kazanmaları mümkün olabilir. Öte yandan, 'kendiliğinden yanma' (spontaneous combustion) olaylarında rapor edildiği üzre, bu alanın içerisine yanma olgusunun kendisi, yani paranormal yollardan tezahür eden yanma da meydana geliyor gibidir. Bu fenomenin dahi gezegenlerarası yolculuk sorunlarına uygulanamayacağını söyleyebilir miyiz?

İşte, uzay - bilimcilerinin, başta ışınlama olmak üzere, bu türden paranormal fenomenleri gözönüne almaları ve araştırmaları gerekmektedir. Bir gün bir Uzaylı çıkar da, «Biz fizikî yolculuk biçimlerini çoktan bir kenara bıraktık. Yüzyıllardır, hatırı sayılır mesafeler öte sine kendimizi, bir hiper - boyuttan yararlanarak taşımaktayız. Sizlerin de böyle yapmamış olması karşısında çok şaşırdık,» derse, utançlarından yüzleri kızarmayacak mıdır?

2. BÖLÜM

BERMUDA ÜÇGENİ, PHILADELPHIA DENEYİ VE DİĞER IŞINLAMA OLAYLARI

Yıllar önce, Polonya'daki bir laboratuvarda Dr. Kowski ve mühendis Frost, çekim (gravity)'in yok edilişini, uygulama ile gösterdiler. Sabit dalgaboylarının bir kuvars - rezanatör'ün üzerinde uygulanması ile 25 kg.'lık bir ağırlığın levitasyonunu gerçekleştirdiler. Net görünümlü bir kuvars kristali bulanmış ve boyutları genişlemişti. Bu kristal, artık bir daha netleşmediği gibi genişlemiş halini de korumuştu. Anlaşıldığına göre, elektronlar molekül sargısından dışarı çıkıp geri dönememişler ve böylece kristalin tüm yapısı da değişmişti. Net görünümdeki kuvars kristalinin saydamlığını kaybetmesi, kristalin genişlemesi ile açıklandı. Bu kuvars kristal, 5,2 mm. uzunluk ve 1,5 mm. profilden 10 cm.'ye kadar genişlemesine karşın, ilk şeklini aynen korumuştu.

Çekim, nesneleri birarada tutar. Karşıt - çekim (antigravity) ise ayırır. Kuvars kristalinin genişlemeye devam etmesi onun yok olmasına —ya da maddeden enerjiye dönüşmesine— neden olacaktı. Bermuda Üçgeni'nde kaybolan gemi ve uçakların başlarına gelen de budur.

Bermuda Üçgeni üzerinde havadan alınan fotoğraflarda, suyun altında uzun beyaz bir çizgi görülmektedir.

Bunun, bir yeryüzü silisyum kristali yüzünün, dünya kafes geometrisi örgüsü kenarlarından biri olduğuna inanılmaktadır.

Ekvator'daki beyaz çizgiye yaklaşıldığında, insan kendini ağırlıksız hissetmektedir. Bu yere 'dünyanın tek çekimsizlik bölgesi' deniliyordu. Bölgedeki Ekvator yerlileri burayı tabu olarak yasaklarlar ve bu beyaz çizgiye doğru koştuğu zaman birden ortadan yokolon hayvanlardan söz ederler.

a — Bermuda Üçgeni ve Işınlama Olayları

Kayıtlara göre, Üçgen'deki ilk kaybolma olayı 1800 yılında olmuş. 20 Ağustos 1800'de, Küçük Antiller Takım Adaları'nda Guadeloupe Adası'ndan Dalawere'ye (ABD) giden bir gemi, içindeki 90 kişi ile birlikte hiçbir iz bırakmadan yok olmuş. Son kaybolma olayı ise Nisan 1978'de oldu ve Amerikan Hava Kuvvetlerine ait bir bombardıman uçağı Bermuda Üçgeni'nin hava sahanlığına girdikten sonra bir daha kendisinden haber almak mümkün olmadı.

Üçgen'deki kaybolma olaylarına ilişkin yapılan bir istatistiğe göre, 1800 yılından bu yana irili ufaklı 110 deniz taşıtı (20'si terk edilmiş durumda bulundu ve 90'ı ise hiçbir iz bırakmaksızın kayboldu) ve 35 uçak kayboldu veya terk edilmiş olarak bulundu.

Toplam 140 olayda 2014 kişi arkalarında en ufak bir iz dahi bırakmadan esrarengiz bir şekilde yokoldu.

Bermuda Üçgeni'ndeki en büyük üç kaybolma olayı ise şunlar:

— 1814'de, 140 kişiyle Karaibler'de kaybolan Wasp (ABD) adlı gemi.

— 1880 Ocağı'nda 290 kişiyle kaybolan Atlanta (İngiltere) okul gemisi.

— 4 Mart 1918'de 309 kişiyle kaybolan Cyclops (ABD) adlı kömür gemisi.

Bermuda Üçgeni'nde terk edilmiş olarak bulunan üç geminin öyküsü de şöyle:

26 Şubat 1855'de, James B. Chester gemisi, tayfasız, yelkenleri açık, başıboş bir şekilde Sargasso Denizi'nde dolaşırken bulundu. Marathon adlı gemi Chester'i buldu. Kaptan'ın kamarası incelendiğinde, masa ve sandalyelerin devrilmiş olduğu, kaptanın eşyalarının etrafa atıldığı görüldü. Geminin yüküne dokunulmamıştı. Cankurtaran sandalları da yerindeydi. Bir saldırı, veya çarpışma izi görünmüyordu. Tayfalar ortada yoktu. İki olasılık vardı: Ya başka bir gemi tarafından alınıp götürülmüşlerdi ya da kendilerini denize atmış olmalıydılar. Marathon gemisindekilerin ifadelerine göre, kaptan köşkündeki kâğıtlar ve pusula da yoktu.

1881 yılında, Ellen Austin isimli Amerikan gemisinin başına inanılmaz bir olay geldi. Asor'ların batısında ilerlerken, ileride içi boş bir gemi gördüler. Yanaştıklarında geminin sağlam olduğunu farkettiler. Rüzgarın o sırada kesilmesinden yararlanan kaptan, bu gemiye kendi tayfalarından bir kısmını çıkardı. Fakat binen tayfaların gemiyi çalıştırmasına fırsat vermeden bir bora patladı ve iki gemi birbirinden ayrılmak zorunda kaldı. Aynı gemiye ancak iki gün sonra rastlayabildiler. Yanaştıklarında, bindirdikleri tayfaların gemide olmadıklarını gördüler. Ne oldukları, nereye gittikleri anlaşılamadı. Ellen Austin'in kaptanı inatçı adamdı. Adamlarını ikna etmeye çok uğraştı, sonunda zorlukla ikinci bir gönüllü ekip buldu ve bu esrarlı, tehlikeli gemiye bindirdi. Tam o sırada yeni bir bora patladı. İlişki yine kesildi. Bundan sonra ne gemiyi, ne de içine bindirilen tayfaları bir daha gören olmadı.

1921 Şubat'ında Carol Deering adlı bir başka gemi de Kuzey Carolina sahillerinde karaya oturdu. Geminin içinde hiç kimse yoktu. Mürettebat ya gemiyi terketmiş, ya da alınıp götürülmüştü. Fakat, hangisi olursa olsun, bunun tam yemek yemeye hazırlanıldığı bir sırada olduğu açıktı.

b — Bermuda Üçgeni Dışında Işınlanan Gemiler

Olay 1 : 1850'de sakin bir havada, Honduras'tan kahve getiren Sea Bird gemisi, New Port (İngiltere) açıklarında göründü. Bir zaman normal seyrinden sonra, birden geminin seyrinin garipleştiği, limandan gözlemlendi ve rotasını hafif kaybeden Sea Bird, limanın kuzeyinde sahile yanaşarak karaya oturdu. Gemiye çıkan memurlar, Sea Bird'ün kaptanı John Durham dahil tüm gemi mürettebatının kaybolmuş olduğunu hayretle gördüler. Geminin mutfağında, ateşin üzerinde bir kahve cezvesi hâlâ kaynamaktaydı. Kaptan Durham ve tayfaların ne olduğu hiçbir zaman anlaşılamadı.

Olay 2 : 12 Haziran 1872'de, Iron Mountain adlı römorkör, dört yüz balya pamukla yüklü mavnaları çekerek, Vicksburgh (ABD) kentinden ayrıldı. Sığ nehri izleyerek, önce Louisvill'e uğrayacak, sonra da Cincinnati yoluyla Pittsburgh'a gidecekti. Römorkör, daha limandan çıkmadan, çekilmekte olan mavnalardaki işçiler, her zaman yaptıkları gibi uyumaya başladılar. Iron Mountain nehrin ilk dönemecini dönerken, Iroquois adlı başka bir römorkör de, gene Louisvill yönünde limandan ayrılmıştı. İlk römorkörün döndüğü dönemece varınca, Iroquois Chief'in kaptanı hayretle kendi gemisinin makinelerini stop ettirdi. Önden giden römorkör yokolmuş, pamuk yüklü mavnalar nehrin akıntısı ile hafif hafif sallanıyorlardı. Mavnalardaki işçiler uyandırılınca, şaşkınlık içinde kalmışlar ve hiçbir aydınlatı-

cı bilgi verememişlerdi.

Mavnaları Iron Mountain römorkörüne bağlayan halat sanki yenmişti. Derhal limandan deniz araçları ve dalgıçlar getirildi. Su yüzünde yağ tabakası, gemi parçaları ve ceset adına hiçbir şey yoktu. Sığ ve berrak nehrin dibi, gayet iyi gözüktüğü halde gene de dalgıçlar araştırma yaptılar. Gayet büyük bir römorkör olan Iron Mountain 55 metre uzunluğunda ve 5,5 metre genişliğindeydi. Kaptan, tayfalar ve güvertede yolculuk edenler dahil 55 kişi taşıyordu. Iron Mountain taşıdığı insanlarla birlikte bir daha gözükmemek üzere kaybolmuştu.

Olay 3 : 14 Aralık 1928'de, okul gemisi olarak kullanılan Danimarka muhribi Kobenhaven ziyaret etmekte olduğu Montevideo (Uruguay) limanından kalkmak için, kentteki bir törenden dönecek olan 50 askerî öğrenciyi bekliyordu. Öğlenden biraz önce, genç talebeler marşlar söyleyerek harp gemisine bindiler. Top sesleri arasında gemi yavaş yavaş limandan ayrılırken birden yokoldu. Önce, kimse bir şey anlayamadı fakat, derhal kendine gelen liman yetkilileri, limanda araştırmalara başladı. Deniz yüzeyinde gemiye ait hiçbir şey görünmüyordu. Deniz altında yapılan araştırmalar da hiçbir sonuç vermedi.

c — Ünlü Philadelphia Işınlama Deneyimi ve Sonuçları

1943 yılında, Philadelphia Askerî Limanı'nda genç bilim adamı, Dr. Morris K. Jessup bilimsel bir deneyimde bulundu. Konu, Einstein'ın 'Birleşik Alanlar Kuramı' na dayanarak oluşturulacak, elektriksel alanlarda eşyanın uzay içinde yer değiştirmesiydi. Bu deneyin amacı, bir nesneyi demateryalize edip istenilen bir yerde, yine fizik mekân içine sokmak diyebileceğimiz ışınlama ola-

yını gerçekleştirmekti.

Deney açık denizde ve bir Amerikan sahil koruma gemisi (D - 173) üzerinde uygulandı. Deney başlar başlamaz, önce sisli bir yeşil ışık çevreyi sardı. Gemi bu yeşil sise büründü ve yavaş yavaş içindekilerle birlikte kaybolmaya başladı. Hemen akabinde, gemi 640 km. ötedeki Norfolk Limanı'nda (Virginia) askerî gözlemcilerin gözleri önünde aniden ortaya çıktı ve tekrar kayboldu.

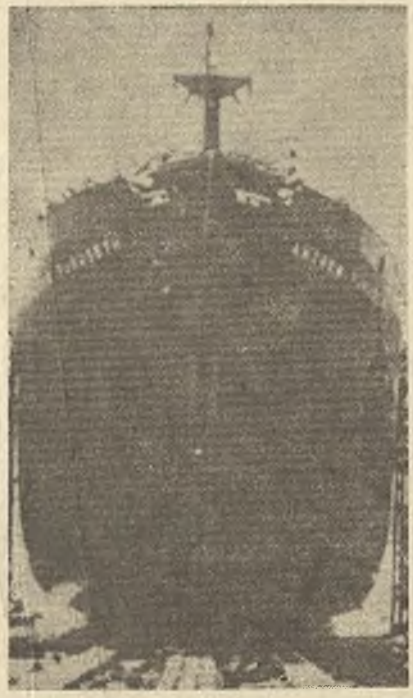

RESİM 1 : S.S. Andrew Furuseth'in denize indirilişi. Philadelphia Deneyi sırasında, D-173'ün ani kayboluşu bu geminin güvertesinden gözlenmişti.

Geminin gözükme ve kaybolma devreleri, bu deneye son verme yöntemi bilinmediğinden bir zaman sürdü ve sonunda güçlükle durduruldu.

Gemide bulunan askerî mürettebatın büyük bir çoğunluğu kayboldu ve bir kısmı da sonradan öldü. Kalan tayfaların genellikle psişik yeteneklerinin güçlendiği, çoğunun deneyde kazandıkları görünmeme yeteneğini korudukları da gözlemlendi. Bunlardan çoğu, arasıra kaybolup, sonra yeniden görünmeye başladılar. Evlerinde otururken, sokakta yürürken, lokantalarda ve daha değişik yerlerde çevredekilerin şaşkın bakışları arasında kayboluyorlar ve sonra yeniden görünüyorlardı.

Kaybolan kişiler bazen de, 'silindikleri' veya 'silinip yapıştıkları' zaman özel eğitilmiş kişilerin kendilerine bilimsel bir şekilde yardım edebilmeleri için uygun yerlere kapatıldılar. 'Silinme', alanın içinde çok kalanlarda görülen bir durumdu. Bu duruma düşen bir insan kendi iradesiyle hareket edemiyordu. Alanın içinde olan iki - üç kişinin hemen gidip ona dokunmaları gerekiyordu. Aksi takdirde o kişi 'donup' kalıyordu. Mürettebattan birisi 'donduğu' zaman bulunduğu yerin dikkatle işaretlenmesi gerekiyordu. Sonra manyetik alan kesiliyordu. O anda donmuş kişinin dışındaki herkes hareket edebiliyordu. Bazen bu, birkaç saat sürüyordu. Bazen de tüm bir gece. En ciddi bir olayda ise birisini 'donma' halinden ancak altı ayda kurtarabildiler.

Zamanla mürettebatın bu tür haller için değişik terimler kullandıkları anlaşıldı: 'Akıntıya tutulmak' (veya 'itilmek'), 'Yeşile yapışmak', 'Bala yapışmak', 'Çok hızlı gidiyordum' veya 'Aleve tutulmak' gibi.

Bir gün mürettebattan iki kişi 'aleve tutuldu' ve alelâde bir tekne pusulasını taşırlarken yandılar. Biri pusulayı taşırken tutuştu. Diğeri onu kurtarmak için dokununca o da alev aldı. O günden sonra denizcilerin

'dokunmaya' olan güvenleri de kalmadı.

d — Işınlanan Çeşitli İnsanlar ve Sonuçları

Olay 1 : 1900'lerde sıcak bir Eylül günü Tennesse Eyaleti'nin (ABD) Gallatin kentinde, kentin tanınmış kişilerinden David Lang, ailesiyle birlikte evinin önündeki verandada oturuyordu. Oturdukları küçük bahçe, büyük bahçeden bir çit ile ayrılıyordu. Lang bir süre sonra oturduğu yerden kalkarak çitin kenarına geldi ve büyük bahçede gezinen atlarını izlemeye başladı.

O ara evin bahçe kapısının önünde, David Lang'ın arkadaşı August Peck'in otomobili durdu. Yanında da kayınbiraderi vardı. Lang onlara elini salladı ve çit ile ev arasında yaklaşık oniki adım kadar yürüdü. Ve işte tam o anda David Lang herkesin gözü önünde birden yokoldu.

Lang'ın eşinin çığlıkları ve çocuklarının bağırışları arasında iki erkek otomobilden fırlayarak Lang'ın kaybolduğu yere geldiler. Onun kaybolduğu yerde ağaç ve çalı yoktu, dümdüz bir alandı burası. Yaptıkları araştırmalar boşa gitti. Kısa zamanda bütün komşular ve daha sonra itfaiye örgütü ile polis olay yerinde yoğun bir araştırmaya giriştiler. Araştırmalara gece de projektörler ile devam edildi. Fakat David Lang'ın izine rastlanmadı.

Araştırmalar haftalarca aralıksız sürdü ve hiçbir sonuç alınamadı.

Olaydan yedi ay sonra bir akşam Lang'ın iki çocuğu ve evin ahçısı, bahçede dolaşırlarken, onun kaybolduğu noktaya geldiler. Birden babasını hatırlayan küçük Sarah ağlamaklı bir şekilde babasını çağırdı ve çok kısa bir zaman sonra da David Lang'ın sesi duyuldu. Ses çok uzaktan geliyor gibiydi ve sanki onlardan yardım istiyor-

du. Az sonra ses azaldı ve tamamiyle duyulmaz oldu. Bu olay tekrar ortalığı karıştırmaya yeterli oldu ve yeniden araştırmalar başladı. Üniversite profesörlerinin de katıldığı araştırmalar gene hiçbir sonuç vermedi. Bilim bu olayı açıklayamamıştı.

Olay 2 : Teleportasyon olayları üzerine çalışmaları ile tanınmış olan meşhur İngiliz yazarı Ambrose Bierce de 1913'de çalışma odasında esrarengiz bir şekilde kayboldu. Bierce'in kaybolduğu odaya giren dostları, yarım fincan ılıklaşmış çay, bir yığın kitap ve kâğıtla, Bierce'in boş koltuğundan başka bir şey bulamadılar. Hizmetçinin, altı - yedi dakika önce çayını götürdüğü zaman, Bierce'in dalgın bir şekilde çalışmakta olduğunu gördüğünü bildirmesi üzerine, önce evde, sonra kentte ve daha sonra da İngiltere, hatta dünyanın her yanında Ambrose Bierce arandı ama hiçbir zaman bulunamadı.

Olay 3 : 1947'de uçak kazalarının en garibi oldu. Tahoma Buzulu'nun üzerine düşüp parça parça olan, 32 kişilik bir uçağa iki gün sonra yardım ekipleri ulaştıklarında, parçalanarak şeklini kaybetmiş ve içinden bir kişinin bile kurtulmasına olanak olmayan enkazda, bir tek kan lekesi veya cesede rastlanmamıştı. Uçak şirketinin, cesetlerden birini bulup getirene 5000 dolar ödül vaad etmesine karşın bu 32 kişi bir türlü bulunamadı.

Olay 4 : Nisan 1978'de de, Yeni Zelanda'dan Avustralya'ya gelmekte olan bir uçağın pilotu çok güçlü bir yeşil ışık saçarak üzerine gelmekte olan bir uçan daireyi, Melbourne Havaalanı'na rapor etti. Hemen sonra yer'le irtibatını kaybetti ve uçak beklenen saatte alana inmedi. Bunun üzerine askerî keşif uçakları yoğun bir aramaya giriştiler, ancak hiçbir ize rastlayamadılar.

Çeşitli tarihlerde kaybolan tanınmış kişilerden bazıları da şöyle:

İngiltere Dış İşleri'nden Benjamin Bathurst bir gezintide yokoldu.

Marsilya'daki İngiliz Konsolosu Arthur Lee otomobiliyle yokoldu.

Brezilya'nın tanınmış operatörlerinden Dr. Raul Carlos Etista, Sao Paulo'da, ameliyathanede yokoldu.

Tanınmış moda desinatörü New York'ta bir kokteyl partisinde, telefon etmek için yan odaya geçti ve yokoldu.

Oxford - Queen's College profesörlerinden George A. Simcox bir gezinti sırasında kayboldu.

Teleportasyon olayları üzerine otorite olarak kabul edilen Eric F. Russel yokolmalara ilişkin olarak şöyle diyor:

«*İstatistiklere göre, her yıl ortalama, İngiltere'de* 15.000 *kişi ve Birleşik Amerika'da ise* 50.000 *kişi hiçbir iz bırakmadan yokolmakta ve bir daha bulunamamaktadırlar. Kuşkusuz bunların arasında ruh hastaları, iflas etmiş tüccarlar, kanun kaçakları, kimlikleri saptanamayan kaza kurbanları ve buna benzer bir çokları varsa da, gene yukarıdaki inanılmaz rakamları dolduramazlar. Yokolan binlerce insan nasıl kayboluyor? Ne oluyor? Daha derine inersek, neden ve niçin yokoluyorlar? İşte bilim buna yanıt veremiyor.*»

3. BÖLÜM

ÇEŞİTLİ ASKERİ BİRLİK VE ASKERLERİN IŞINLANMALARI

a — 1593'de, Filipinler'den Meksika'ya Işınlanan Asker

25 Ekim 1593 sabahı, Meksiko'daki Saray'ın önündeki Mayor Meydanı'nda nöbetçi değiştiriliyordu. Parlak güneş ışığının altında, özellikle bir asker diğerlerinin arasında göze batıyordu. Buna pek şaşmamak gerekirdi, çünkü bu asker, ötekilere benzemeyen bir şekilde, şaşaalı bir üniforma giymişti. Elinde de değişik tipte bir tüfek vardı, şaşkınlık içerisinde olduğu aşikârdı.

Sözkonusu askerin, kendisinin kim olduğunu soruşturan Meksikalı Yetkililer'e verdiği yanıt şu olmuştu:

«*Adım Gil Pérez'dir. Burada nöbette duruşuma gelince — ben sadece bana emredileni elimden geldiğince yapmaya çalışıyorum. Bu sabah, Vali'nin Manila'daki sarayının kapılarında nöbet tutmam emredilmişti. Burasının Vali'nin sarayı olmadığını gayet iyi biliyorum. Görünüşe göre Manila'da da değilim. Bu, neden ve nasıl böyle olabilir bilemem. Ama, işte buradayım ve burası da bir saray olduğuna göre ben de görevimi elimden geldiğince yerine getiriyorum.*»

Asker Pérez sözlerine şu ilginç iddiayı da eklemişti:

«Dün gece, Filipinler Valisi Ekselans Don Gomez Pérez Dasmarinas, Molucca Adaları'nda başına yediği bir balta darbesiyle öldü.»

Pérez'e Manila'dan 15.000 km. kadar uzakta yer alan Meksiko'da olduğu söylenince duyduklarına inanamadı. Kendisini sorguya çeken Genel Vali ve konseyi de bu işe en az onun kadar şaşmışlardı. Daha sonra, duruma el koyan Engizisyon Mahkemesi'nin sorularını da, Manila'dan Meksiko'ya nasıl gelmiş olabileceğini bilmediğini söyleyerek yanıtladı. Bildiği tek husus, bu yolculuğun *«bir horozun ötüşü sırasında geçen zamandan daha kısa bir süre aldığı»* idi.

Çareyi, bir bilmece haline gelen Gil Pérez'i hapsetmekte buldular. 1593 yılında, başından böyle bir olay geçen bir insanın ya bir suçlu, ya bir deli ya da büyük bir yalancı olduğuna kanaat getirildi.

Asker Pérez iki ay süreyle Meksiko hapisanesinde yattı, ta ki, Filipinler'den bir gemi gelene kadar. Gemiyle gelen haberlere göre, Vali Dasmarinas gerçekten de Molucca Adaları'nda bir cinayete kurban gitmişti... ve yolculardan bazıları Gil Pérez'i tanımakla kalmayıp, Meksiko'da ortaya çıktığı günden bir gün önce kendisini Manila'da gördüklerini de hatırlamışlardı.

Olay kayda geçirildikten sonra Pérez Manila'ya geri gönderildi. Asker Pérez'in başına gelenleri eğer bugün bu kadar ayrıntılı olarak bilebiliyorsak, bunu da işte şu kayıtlara borçluyuz: Dr. Morris K. Jessup, *«UFO Olayı Lehinde Bilgiler»* (The Case for the UFO) adlı kitabının 3. Bölümü'nde anlattığı bu olayın başlıca kaynakları olarak, Luis Gonzales Obregôn'un *«Meksiko'nun Sokakları»* (Las Calles de Mejico) ve Dr. Antonio de Morga'nın *«Filipinler'deki Olayların Bir Dökümü»* (Sucesos de las Islas Filipinas) adlı kitaplarını ve San Augustin ile Santo Domingo Tarikatları'nın tarihçilerinin kayıtları-

nı göstermektedir.

b — 1800'lerde, Işınlanan Fransız Askeri Birlikleri

18. yüzyılın başlarında İspanya'ya doğru ilerlemekte olan 4000 kişilik bir Fransız kuvveti Pireneler'de hiçbir iz bırakmadan yokolmuştu. 1858'de de Saygon kentinde kamp kurmuş olan 650 kişilik bir diğer Fransız birliği de açıklaması mümkün olmayan bir şekilde kaybolmuştu.

c — 1915'de, Türkiye'de Işınlanan İngiliz Alayı

İnsanların, özel manyetik alanlar ya da sismik kırıklar ya da her ikisinin birden bulunduğu bölgeler civarında ışınlanarak kaybolmalarıyla ilgili birçok olay mevcuttur. Ancak, Birinci Dünya Savaşı sırasında Çanakkale'deki İngiliz birliklerine dahil olan bir alayın tümüyle ortadan kaybolması olayı özellikle ilginçtir. Bu olayı, kaybolan insanların sayısı bakımından, Bermuda Üçgeni'nde meydana gelen Cyclops, Atlanta gibi ünlü kaybolma olaylarının büyük insan kayıpları ile kıyaslayabildiğimiz gibi, üstelik kaybolmaya tanık olan çeşitli kişiler tarafından da doğrulanmış bulunmaktadır.

Olay, Türkiye'deki Çanakkale savaşları sırasında, 28 Ağustos 1915 tarihinde meydana gelmiştir. Kaybolanları kuşatan bir buluttan ya da sisten söz edilmesi, akla Bermuda Üçgeni'ni getirmektedir. Ayrıca, olay yerinin Bermuda Üçgeni ile aynı paralel üzerinde ve bir sismik kırık bölge civarında yer alması da ilginçtir.

Savaş şartları altında meydana gelen bir olayla ilgili net ve kesin bir rapor vermenin zorluğuna rağmen, First Forth Norfolk alayının Sulva Koyu'ndaki 60. tepe civarında ortadan kayboluşunu anlatan tanık raporları kesin ve netti — ve tümüyle de şaşırtıcıydı.

Tüm alayın kayıpları listesine dahil edilmesine rağmen, ANZAC (Australian and New Zeland Army Corps) tanıkları ve ayrıca Türk Ordusu, ilerlemekte olan İngiliz alayının Türk askerleriyle hiçbir şekilde temas etmediğini ileri sürdüler. Yeni Zelanda Keşif Birlikleri'nin 1. Sahra Bölüğü'nün 3. Takımı'ndan bazı gözlemcilere göre, İngilizler'in First Forth Norfolk alayı Sulva Koyu, 60. tepe yakınındaki olağandışı bir «yer bulutu»na girmiş ve bir daha hiç görülmemişti. Olay tanıkları, 28 Ağustos sabahı havanın mükemmel olduğunu belirtiyorlardı. Sappers F. Reichart (4/165), R. Newnes (13/416) ve J.L. Newman (numarası verilmemiş) imzaladıkları bir raporda, gördüklerini şu şekilde anlatıyorlardı:

«*...Güneş doğduğunda hava gayet açıktı, görünürde tek bir bulut yoktu... ancak, 60. Tepe üzerinde, 'ekmek' biçiminde altı ya da sekiz adet bulut asılı duruyordu — hepsi de aynı biçimdeydi. Saatte 7 ya da 8 km.'lik bir hızla güneyden esen rüzgara rağmen bu bulutlar pozisyonlarını hiçbir şekilde ya da biçimde değiştirmedikleri gibi, rüzgarın etkisi altında da sürüklenmediler. Yerden 150 metre yukarıda yer alan gözlem noktamızdan görüldüğü kadarıyla, yaklaşık 60 derecelik bir yükseklikte öylece asılı duruyorlardı. Bu bulut gurubunun tam altına rastlayan yerde, arazi üzerinde, aynı biçimde olan ve sabit duran, yaklaşık 250 metre uzunluğunda, 60 metre yüksekliğinde ve 60 metre genişliğinde bir bulut bulunuyordu. Bu bulut tamamen yoğundu ve hemen hemen katı bir madde yapısında görünüyordu... Tüm bunlar, yerdeki bulutun 2500 metre kadar güneybatısında, Rododendron Dağı Burnu* (Rhododendron Spur) *üzerindeki siperlerimizde yerleşmiş bulunan NZE 1. Sahra Bölüğü'nün 3. Takımı'nın yirmiiki askeri tarafından gözlemlenmişti. Gözlem noktamız 60. Tepe'ye*

90 metre kadar yukarıdan bakıyordu. Sonradan anlaşıldığına göre, bu tuhaf bulut kuru bir dere yatağının ya da çökmüş bir yolun (Kayacık Dere) *üzerinde bulunuyordu ve arazi üzerinde böylece dururken yanları ile uçlarını mükemmel bir şekilde görebiliyorduk. Öteki bulutlar gibi açık - gri renkteydi.*

Daha sonra, birkaç yüz kişiden oluşan İngiliz alayı First Forth Norfolk'un bu çökmüş yol ya da dere boyunca 60. Tepe'ye doğru ilerlediğini farkettik. 60. Tepe üzerindeki birlikleri takviyeye gidiyor gibiydiler. Ancak, sözkonusu buluta ulaştıklarında, hiçbir tereddüt göstermeksizin doğrudan bulutun içerisine ilerlediler. Sonunda, 60. Tepe üzerinde yayılarak savaşmak üzere hiç kimse ortaya çıkmadı. Bir saat kadar sonra, yürüyüş kolundaki son erler de bulutun içerisinde kaybolduktan sonra aynı bulut, gayet rahat bir şekilde yerden kalktı ve herhangi bir bulut ya da sis gibi, yavaşça yükselerek, raporun başında değindiğimiz diğer bulutların yanına katıldı. Tüm bu süre boyunca bu bulut gurubu aynı yerde asılı kalmıştı ve o tuhaf 'yer bulutu' kendi seviyelerine yükselir yükselmez hepsi birlikte kuzeye, yani Trakya'ya doğru ilerlemeye başladılar. Kırkbeş dakika içinde gözden kaybolmuşlardı.

Sözkonusu Alay 'kayıp' ya da 'yok edilmiş' olarak bildirildi. İngiltere, Türkiye'den bu alayın geri verilmesini istediğinde, Türkiye, bu alayı ne esir aldığını, ne temas ettiğini ve ne de böyle bir alayın varlığından haberi olduğunu belirten bir yanıt vermişti. 1914 - 1918 yılları arasında bir İngiliz Alayı 800 ile 4000 kişi arasında oynayan bir güçten oluşurdu. Bu olayı gözlemlemiş olan bizler, Türkiye'nin sözkonusu Alay'ı hiçbir zaman esir almadığını ya da temas etmediğini teyit ederiz...»

d — 1939'da, Çin'de Işınlanan Büyük Askeri Birlik

10 Aralık 1939'da, Nankin kentinin kuzeyinde kamp kurmuş Çin kuvvetlerinden 2988 kişilik bir kıtanın kumandanı Albay Li Fu Sien, kentten kıta ile radyo teması kurup yanıt alamayınca, subayları ile bir jipe atlayarak kıtasının bulunduğu bölgeye gelmişti. Burada oldukça büyük bir sürprizle karşılaştı. Kampta karavana ateşleri yanıyordu, tüfekler düzenli bir şekilde çatılmıştı fakat, ortada ve çadırlarda bir tek asker yoktu. Binlerce asker bu 2988 kişiyi aradı fakat, hiçbir sonuç alınamadı.

e — 1940'da, Işınlanan Faşist Nazi Subayları

1940 yılında, Berlin'in sakin ve ılık gecelerinden biriydi. Wilhelm Caddesi'nde, parmaklıklı bir bahçenin içinde, kül rengi demir pancurları sıkı sıkı kapalı bir binada her zamanki yoğun faaliyet devam ediyordu. Binanın üçüncü katında, Alman Kuvvetleri Wehrmacht'm Batı Harekâtı planlama kısmı çalışıyordu.

Saat 23.10'da, planlama kısmının santralındaki telefon acı acı çalmaya başladı. Aynı zamanda, planlama kısmının bulunduğu dairenin içeriden kilitli kapısının üzerindeki ampullü zil de çalmaya başladı. Telefonu açan santral, diğer taraftan cevap alamayınca, durumdan çavuşunu haberdar etti.

Çavuş üst kata çıktığında, kapı zilini duyarak kapıyı vurmakta olan nöbetçiyle karşılaştı. İçeriden cevap alınmaması üzerine, ilgili nöbetçi subayının gözetiminde kapı kırıldı. İçeriye girenler hayretler içinde kaldılar. Dört salon ve birkaç küçük odadan oluşmuş dairede kimseler yoktu. Sigaralar bile bırakıldıkları tablalarda yanıyordu. İçeride bulunan sekiz subay ve bir de sivil uzman tamamıyla yokolmuşlardı. Pancurları kapalı, şöminesi örülmüş, kapısı kilitli ve önünde

nöbetçiler bekleyen daireden hiç kimsenin gizli çıkmasına imkân yoktu.

Daire araştırılınca, dipte küçük bir odada çalışmakta olan steno - daktilo er, Bruno Schrider'in sakin bir şekilde işine devam ettiği saptandı. Schrider'e durum sorulduğunda, hiçbir şey duymadığını fakat dış odaların, birden çok sessizleşmesinin dikkatini çektiğini bildirdi. Binanın tam bu dairesinin üzerinde nöbet tutan iki nöbetçinin de silahları ile kaybolması binada alarm verilmesine yeterli oldu. 45 dakika sonra, Alman Askerî Haberalma Servisi Abwer ve Hükümet Haberalma Servisi SD duruma müdahale ettiler. Teleporte olan subayların hepsinin, hatta üst kattan kaybolan iki nöbetçinin özel dosyaları incelendi ve hepsinin de Hitler'e ve rejime sadık elemanlar olduğu, düşman saflarına kaçmalarının sözkonusu olamayacağı meydana çıktı. Zaten dairede bulunan harita ve evraktan hiçbiri eksilmemişti. Yokolan subaylardan Albay Theodor F. Berger, Hitler'in çok samimi bir dostu ve aşırı taraftarıydı. İşin içinden çıkamayan haberalma örgütleri, işi bilim adamlarına devrettiler. Onlar da olayı çözümleyemeyince, Hitler'e verilmek üzere bir rapor hazırladılar. Sözkonusu raporda, bu tür açıklanması mümkün olmayan teleportasyon olaylarının, isim ve tarihleri belirtiliyordu.

Durum, Hitler'in Genel Karargâhı'nda derinlemesine incelendi. Yokolan kurmaya ekibinin, üzerinde çalışmakta olduğu, GELB Operasyonu'nun (Hollanda, Belçika ve Lüksemburg'un işgali harekâtına verilen kod adı) aynen uygulanmasında hiçbir sakınca olmadığı bildirilmesi üzerine, GELB Operasyonu gerçekleştirildi ve başarılı oldu.

Bu da, teleporte olan kurmay ekibinin düşman kuvvetlerince kaçırılmadığını kanıtlamaktadır. Eğer

bunlar kaçırılmış olsalardı, GELB Operasyonu uygulanamaz ve başarılı da olamazdı.

f — 1963'de, Japonya'da Bulutlu - Işınlama Olayı

«*Bulut*» tezahürü sonucunda oluşan bir ışınlama olayı da Japonya'da gözlemlenmiştir:

13 Kasım 1963 tarihinde, sabah saat 08.00'i biraz geçe Japonya, Tokyo, Fuji Bankası'nın Kashika Şubesi müdürü Bay Kinoshita, Fujishiro kestirme yolu üzerinde otomobiliyle gitmekteydi. Mito yolu üzerindeki Matsudo ve Kashiwa kasabalarından az önce geçmiş olup Ibaraki-ken, Ryugazaki'deki bir golf sahasına doğru yol alıyordu. (Bu bölge Tokyo'nun kuzeyinde kalmaktadır.) Otomobilde kendisinden başka iki kişi daha bulunuyordu. Bunlar, Kashika şubesinin ikinci müdürü Bay Saito ve bankanın bir müşterisiydi.

Kanamuhci denilen bir yerden geçtiklerinden beridir, önlerinde, aralarında yaklaşık 150 metrelik bir mesafe bulunan ve aynı yönde ilerleyen bir araba belirmişti. Toyopet marka, Black Crown modeli siyah bir otomobildi ve Tokyo plâkası taşıyordu (ne yazık ki, hiçbiri de plâka numarasını hatırlamıyordu). Otomobilin sol arka koltuğunda, bir gazete okumakta olan yaşı geçkin bir adam oturuyordu. (Sürücü ya da başka herhangi bir yolcu ile ilgili bir bilgi verilmemiştir.)

Birden, «*siyah otomobilin çevresindeki bir yerden, beyaz duman ya da buhara benzeyen, gaz gibi buğulu bir şeyler fışkırdı.*» Sözkonusu «*bulut*» beş saniye kadar sonra dağıldığında, siyah otomobilin kayıplara karışmış olduğunu farkettiler.

Bay Kinoshita ve yol arkadaşları, plaka numarasını hatırlayamadıkları için de siyah otomobilin kimliğini ya da otomobilde bulunanların kimler olduğunu ve

başlarına gelenleri saptamanın hiçbir şekilde mümkün olmadığını anlamışlardı.

Bu ilginç olayla ilgili haber Japonya'nın en yüksek tirajlı iki gazetesinden biri olan *Mainichi*'nin 4 Mart 1964 tarihli akşam baskısında yayımlanmıştır. Sözkonusu gazetenin yazdığına göre, olay bir halüsinasyon örneği olarak açıklanmak istenmişse de, tanıkların tümü de halüsinasyon olasılığını şiddetle reddetmişlerdi.

g — 1977'de, Şili'de UFO'ya Işınlanan Asker

Geçtiğimiz yıllarda ise daha ilginç bir olay oldu. 25 Nisan 1977'de Şili - Bolivya sınırındaki Putre adı verilen yörede, altı askerden kurulu bir manga devriye geziyordu. Manganın başındaki onbaşı Armando Valdes, birden gökte çok parlak bir cisim gördü. Az sonra diğerleri de bunun bir UFO olduğunu anladılar. Merak ve heyecanla UFO'ya doğru koşmaya başlayan askerlerin önündeki onbaşı Valdes askerlerinin gözleri önünde birden yokoldu, birkaç saniye sonra UFO da yokoldu. Ne yapacaklarını şaşıran askerler onbaşının nereye gittiğini tartışırlarken Valdes birden askerlerin yanında beliriverdi. Geçirdiği şok nedeniyle derhal hastaneye kaldırılan onbaşı Valdes UFO'ya doğru koştuğunu hatırladığını, ancak ondan sonrasını bir türlü hatırlayamadığını ifade etti. Olayın diğer ilginç yanı ise; onbaşının saatinin 30 Nisan'ı göstermesiydi. Çünkü olay 25 Nisan'da meydana gelmişti. 15 dakika içerisinde 5 gün ileri giden saatin yanısıra, onbaşının sakalı da en az 5 günlük uzamıştı.

4. BÖLÜM

HİNT BİLGELERİ VE IŞINLAMA DENEYİMLERİ

a — Bilge Ramana Maharshi ve Işınlama Deneyimi

Dr. Paul Brunton (4) namını duyduğu Ramana Maharshi ile görüşmek üzere Hindistan'da Madras şehrinde trene biner ve eski Fransız - Hint kolonisi Pondicherry'e gelir. Gideceği yer Arunachala (5) Dağı'dır (Bkz: Resim - 2). Çünkü Maharshi orada, Arunachala Dağı'nın üzerindeki, aynı adı taşıyan Arunachala Tapınağı'nda yaşamaktadır.

Arunachala Dağı, dümdüz bir ovanın ortasında, gök'e doğru birden fışkırmış gibi duran kıpkırmızı bir dağdır. Pondicherry'den Dağa gitmek için başka bir vasıta olmadığı için Dr. Brunton, kılavuzunun bulduğu bir manda arabasına biner. Hindistan'ın bu mıntıkasında bilhassa Dravid'ler çoğunluktadırlar; araba Tapınağa doğru ilerlerken, ovada karşılarına çıkan tek tük Dravid yerlileri Dr. Bronton'a büyük bir hayretle bakarlar. Biraz sonra Brunton, bu hayretin nedenini kılavuzundan öğrenir. Bu mıntıkaya şimdiye değin hemen hemen hiçbir beyaz insan ayak basmamıştır. Yerli halk ilk defa bir beyaz görmektedirler.

(4), (5) Bkz: Glossary, s. 82.

RESİM 2 : Arunachala Dağı.

Arunachala Dağı'na yaklaşırken, kılavuzu Dr. Brunton'a anlatmaya başlar, «*Bilir misiniz! Bu Dağ yalnız kutsal bir dağ değil, aynı zamanda çok eski ilâhların, Dünyanın Spiritüel Merkez Noktalarından biri olarak işaretledikleri bir yerdir.*»

Araba saatlerce ilerledikten sonra Tapınağa yaklaşır. Bütün haşmeti ile göğe doğru yükselen Tapınağın yanındaki bina gurubunda, Maharshi ve adamları yaşamaktadır. Duvarla çevrili bina gurubunun avlusuna, büyük cümle kapısını açarak girdikleri zaman, kendilerini Maharshi'nin muhafızları arasında bulurlar. Kılavuz, Tamil dili ile muhafızlarla konuşur. Kılavuz zaten Maharshi'nin sadık adamlarından Yogi Subramanya'dır, ve aynı zamanda, Güney Hindistan'da çok sayılan dini liderlerden biri olan Kumbakonam'lı Shri Shankara'dan,

Dr. Brunton için bir tavsiye mektubu getirmiştir... Muhafızlar güler yüzle onları selamlar ve huzura alırlar... Sonunda Brunton meşhur Maharshi'nin karşısındadır. Son derece büyük bir holün, bir penceresinin ön tarafında oturan Maharshi gözleri açık olarak trans durumundadır. Önündeki taş zemindeki çatlaktan devamlı ince ve mavi renkte bir duman çıkmaktadır, nereden geldiği bilinmeyen dumanın kokusu başka, bambaşkadır... holde yirmi kişi kadar, diz çökmüş vecd içinde Maharshi'yi seyreden ziyaretçi bulunmaktadır... Dr. Brunton, Maharshi'nin yakınında bir yere çöker fakat Maharshi, sanki ne onun ve ne de dünya'nın varlığından habersizdir... saatler geçer ve holde hiçbir değişiklik olmaz, Maharshi hâlâ trans durumundadır. Bu esnada Dr. Brunton Maharshi'yi etraflıca incelemek fırsatını bulur. Çok uzun boylu, açık renk gözlü, açık renk saçlı, açık renk teni güneşten hafif yanmış, geniş alınlı ve kuvvetli bir çenesi olan Maharshi tam bir Avrupalıdır (Bkz: Resim 3). Hem de oldukça yakışıklı bir Avrupalı. Fakat en enteresan tarafı insanın içine kadar yayılıp rahat ve huzur aşılayan bir nevi titreşim yaymasıdır. Maharshi'nin transı bittikten sonra yavaşça başını Dr. Brunton'a çevirir ve göz göze gelirler. Bu gözler Brunton'a çok şeyler söylemektedirler... hizmetkârlar; Brunton, kılavuzu ve diğer ziyaretçilere, sadece sebze ve meyvadan ibaret bir yemek ikram ederler. Yemekten sonra Brunton, Maharshi'nin yanına çağrılır. İlk defa konuşacaklardır... bir tercüman vasıtası ile konuşma başlar, bazı teorik konuşmalardan sonra, Dr. Paul Brunton gerçek amacını söyler, «*Ben, hakikati arıyorum. Hakikat nedir?*» Birden Maharshi'nin gözleri Brunton'un yüzüne dikilir ve pürüzsüz İngilizcesi ile:

«*Ben hakikati arıyorum diyorsunuz, evvela şu Ben'i öğrenin, sonrası gelir,*» der. O günlük konuşma bitmiş-

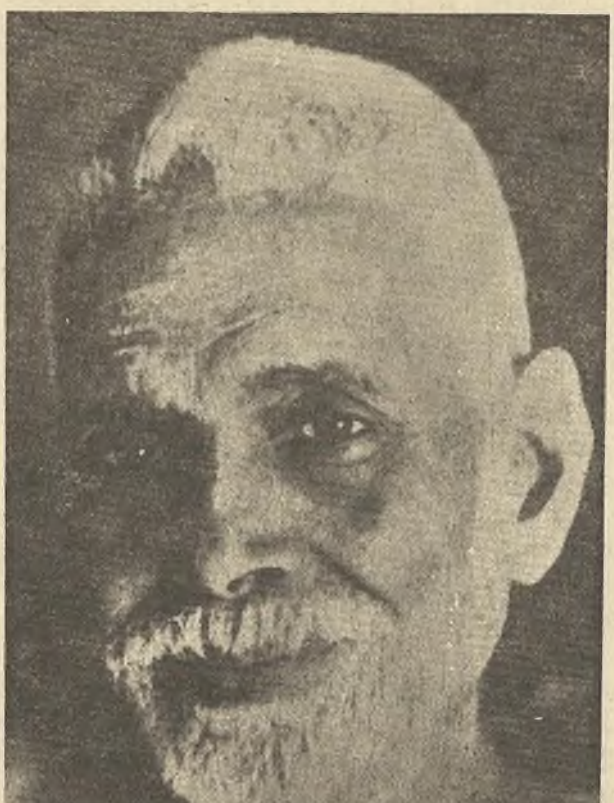

RESİM 3 : Ramana Maharshi

tir. Brunton Maharshi'nin yanından ayrılır... biraz vakti vardır, değerlendirmek ister ve bina gurubunun yanındaki Arunachala Tapınağını kılavuzu ile beraber gezmeye karar verirler... tapınak insan gözünün kapsayamayacağı kadar dev bir yapıttır. Dokuz tane işlemeli kulesi sanki gök kubbeyi destekler gibi yukarı uzanmak-

tadır.. kulelerin tepeleri bulutlara karışmaktadır. Tapınağın dört kapısı vardır, piramit biçimindeki bu dört kapı o kadar büyüktür ki, kilometrelerce uzaktan, ovadan gayet rahat gözükmektedirler... dışarıya nazaran çok serin olan Tapınağın içine girildiği zaman insanı şaşırtan ilk görüntü, Tapınağın kubbesi altında başka küçük tapınakların bulunmasıdır. Brunton hayretle çevresine bakar, inanılmaz şey: Tapınağın mimarisi tamamiyle eski Mısır Firavunlar zamanı mimarisidir; buna ilaveten de tapınakçıklar, o yörelerde hiç gözükmeyen Çin mimarisidir. Küçük tapınaklar tam bir Pagoda'dır... uzun müddet labirentlerin içinde yürüdükten sonra «*Bin Sütunlu Hol*»e gelirler, yüzlerce büyük işlemeli sütunun arasında insan çok kolaylıkla kaybolur. Sütunların üzerinde Brunton ve kılavuzunun okuyamadığı yazılar ve efsanevî resimler mevcuttur. Bazı resimler de hayvan resimleridir, bu hayvanlardan bazıları Brunton için tanıdıktır fakat diğerleri hiç bilmediği yaratıklardır. Biraz daha ilerler ve loş, ince uzun bir koridorun önüne gelirler, koridorun sonunda çok büyük bir hol'ün varlığı aşikârdır fakat kılavuzu Brunton'u burada durdurur. «*Buraya kadar*» der, «*Buradan ileriye şimdiye kadar hiçbir yabancı gitmedi, gitmemesi gerek.*» Brunton itaat eder ve durur. İleride altın rengi bir alev gözükmekte ve ta derinlerden gonk sesleri ile ilâhi sesleri gelmektedir. Brunton tapınaktan çıktığı zaman onu başka bir sürpriz daha beklemektedir. Çünkü çevresine bakınırken, Orta ve Yakın Şarktan aşina olduğu bir manzarayı karşısında bulmuştur. Beyaz mermerden ince, uzun, zarif bir minare yanında, gene mermerden bir cami kubbesi.

Artık Maharshi ile bir seri konuşma programı başlamıştır. Türlü metafizik konular arasında, Maharshi'nin birkaç kez değindiği teleportasyon konusu, Dr.

Brunton'u fazlasıyla ilgilendirmeye başlamıştır. Dönüp dolaşıp, Brunton'un bu konuya değinmesini fark eden Maharshi, ona bir teleportasyon olayı göstermeyi vaadeder ve vaadinde durur.

Maharshi önce teleportasyon teorisini izah eder. Kısacası, kişinin kaybolup başka bir mekânda veya yerde ortaya çıkabilmesi için, en temel ilke o kişinin teleportasyon yapabileceğine bütün varlığı, bütün mekanizma ve hücreleri ile inanması lazımdır. Eğer kişi bu şekilde eğitilmemişse, eğitilmiş bir kişi ona telkin yolu ile yardım edebilir ve kişi teleportasyonda başarılı olur.

Dr. Paul Brunton geçirdiği deneyimi şöyle anlatıyor:

«Hol'de Maharshi ile adamlarından birkaç kişi vardı. Hepimiz Yoga terimi ile "The Comfortable Posture" (6) *diye adlandırılan duruma geçmiştik. Aniden Maharshi'nin gözlerinin kısıldığını, çekildiğini, daha parlamaya başladığını ve içime intikal ettiğini hissettim. Sanki bir ses telepati ile bana herşeyin kolay, çok basit ve çok rahatlatıcı olduğunu fısıldıyordu. Artık öyle bir durum olmuştu ki, bu fısıltıdan kendimi ayıramıyordum ve ayırmak da istemiyordum. Dünya durmuş, zaman, sesler herşey durmuştu. Fakat çevremde olanları fark ediyordum. Sözgelimi, Maharshi'nin adamlarından biri yukarı uzanır gibi oldu ve birden yok oldu!.. Fakat nedense ben buna şaşırmıyor ve heyecanlanmıyordum. Derken öbür köşeden başka biri daha yukarı çekiliyormuşcasına uzandı, o da kayboldu. Yanımda duran da gitti. Öbürleri nereye gittiyse, herhalde bu da oraya. Artık bir Maharshi ile ben kalmıştık. Gözleri, kısılmakta olan bir kamera adesesine benzer şekilde kısıldı, kısıldı ve bir iğne ucu gibi oldu. Birden olanlar oldu, onun*

(6) Bkz: Glossary, s. 82.

vücudu kaybolmaya başlarken benimkinin de yok olduğunu farkettim, bu kadarı benim için biraz fazla idi. Bütün benliğimle, bütün ruhsal gücümle, her şeyimle çırpınmaya başladım. Ve derin bir nefes aldım, gene eski halimdeydim. Bu olaydan sonra orada pek kalmadım, Maharshi'den izin isteyip ayrıldım.»

b — Pramahansa Yogananda ve Işınlanan Hint Ermişleri

Patanjali'nin «Yoga Sutraları»nda (BALLANTYNE ve SHASTRI. *Yoga Sutras of Patanjali,* Calcutta, Sushila Gupta; BAILEY, Alice. *The Yoga Sutras of Patanjali,* New York, Lucis Publishing Co., 1949.) yoga - meditasyon uygulamasının yogilerde ortaya çıkarabileceği yedi Aiçvarya arasında «*prakamya*» gücü de yer almaktadır (Bkz: Kitap-10.. Bölüm-4/b, s. 40)

Prakamya, yoginin, irade yolu ile, gaz ve sıvı cisimler arasından olduğu gibi, katı cisimler arasından da geçebilme gücünü tanımlar.

Ünlü Yogi Pramahansa Yogananda, kendi yaşamını anlattığı «*Bir Yoginin Özyaşamöyküsü*» (The Autobiography of a Yogi) adlı kitabında (Bkz: Kitap-21.. Bölüm-2/d, s. 31), kendisinin de bağlı olduğu gurular hiyerarşisi içerisinde yer alan Sri Yukteswar, Lahiri Mahasaya ve Mahavatar Babaji'nin tezahür ettirdikleri son derece ilginç ışınlama olaylarını anlatmaktadır. Sri Yukteswar'ın ışınlanmasına kendisi, Lahiri Mahasaya ile Babaji'nin birlikte ışınlanmalarına Yogi Ram Gopal ve gene Babaji'nin ışınlanmasına ise Lahiri Mahasaya tanık olmuşlardır.

c — Bilge Sri Yukteswar ve Işınlanması

«*Sık sık ateistik kuşkularla sarsılıyorum. Ancak, bazen ıstırap verici bir düşünce de peşimi bırakmıyor*

değil: Acaba açığa çıkarılmamış ruhsal olanaklar mevcut olamaz mı? İnsan bu olanakları keşfe çıkmadığı takdirde gerçek kaderinden şaşmış olmuyor mu,»

Panthi pansiyonunda oda arkadaşım olan Dijen Babu'nun bu yorumu karşısında, Gurum ile karşılaşmak üzere kendisini davet ettim.

«*Sri Yukteswarji seni* Kriya Yoga'*ya inisiye edecektir, Kriya Yoga, ilâhi bir içsel kesinlikle düalistik kargaşayı sakinleştirir,*» dedim.

O gün akşamüstü Dijen de benimle birlikte Ashram'a geldi. Üstad'ın huzurunda arkadaşım öylesine bir spiritüel sükûna kavuşmuştu ki, kısa bir süre sonra sürekli ziyaretçiler arasına katıldı.

RESİM 4 : Sri Yukteswar ve müridi Pramahansa Yogananda.

Günlük yaşamın küçük uğraşıları en derin ihtiyaçlarımızı karşılamaktan çok uzaktır; bilgeliğin açlığını hissetmek de insan için doğaldır. Sri Yukteswar'ın sözleri, geçici bir enkarnasyonun boş egosu yerine kendi içinde daha gerçek bir kişilik keşfetmeye çalışması için Dijen'e ilham vermişti.

Dijen ve ben her ikimiz de Serampore Koleji'ndeki A.B. kurslarını izlediğimiz için, dersler biter bitmez birlikte Ashram'a yürümeyi adet edinmiştik. Çoğu kez, ikinci kattaki balkonunda durarak bizi bir gülümsemeyle selamlayan Sri Yukteswar'ı görürdük.

Bir akşamüstü, Ashram'da kalan genç müritlerden Kanai, Dijen ile beni kapıda karşılayarak üzücü bir haber verdi:

«*Üstad burada değil; acil bir mektupla Kalküta'ya çağırıldı.*»

Ertesi gün Gurum'dan bir kart aldım. «*Çarşamba sabahı Kalküta'dan ayrılacağım. Sen ve Dijen, Serampore İstasyonu'nda sabah dokuz trenini karşılayın,*» diye yazmıştı.

Çarşamba sabahı saat 08.30 civarında, zihnimde, zorlayıcı bir şekilde Sri Yukteswar'ın telepatik bir mesajı çaktı: «*Geciktim; dokuz trenini karşılamayın.*»

En son talimatı, gitmek üzere giyinmiş olan Dijen'e aktardım.

«*Sen ve senin sezgilerin!*» Arkadaşımın ses tonu küçümseyiciydi, «*Üstad'ın yazılı sözlerine güvenmeyi tercih ederim.*»

Omuzumu silkerek kesin bir kararlılık içerisinde bir iskemleye iliştim. Kızgın kızgın söylenen Dijen kapıyı açarak çıktı ve gürültüyle arkasından kapandı.

Oda loş olduğu için, iskemlemi sokağa bakan bir pencereye yaklaştırdım. Odaya giren sınırlı güneş ışığı birden, demir parmaklıklı pencerenin tümüyle içerisin-

de kaybolduğu şiddetli bir parlaklığa dönüştü. İnsanın gözünü kamaştıran bu fonun önünde Sri Yukteswar'ın net bir şekilde materyalize olan bedeni beliriverdi!

Şok geçirmeme ramak kalacak kadar şaşkınlığa uğramış bir halde iskemleden kalkarak Guru'mun önünde diz çöktüm. Guru'mun ayakları dibinde, bir saygıyla karşılama jesti olarak her zaman yaptığım gibi ayakkabılarına değdim. Bunlar, aşina olduğum, kavuniçi renkte kanaviçeden yapılma, tabanı urgandan bir çift ayakkabıydı. Giydiği aşıboyası rengindeki «*swami*» (*) kumaşı üzerime süründü; giysisinin dokumasını belirgin bir şekilde hissetmekle kalmamış, ayakkabılarının pürüzlü yüzeyini ve içerisindeki ayak parmaklarının basıncını da hissetmiştim. Tek kelime dahi söyleyemeyecek kadar şaşırmış bir halde ayağa kalkarak, yanıt arar çasına Guru'ma baktım.

Üstad'ın sesi sakin ve tamamıyla normaldi:

«*Telepatik mesajımı almış olman beni memnun etti. Artık Kalküta'daki işimi bitirdim ve saat on treniyle Serampore'ye geleceğim.*»

Sözlerine devam eden Sri Yukteswar'ı sessizce dinliyordum.

«*Bu gördüğün bir hayalet değil, benim beşeri bedenimdir. Dünya üzerinde nadiren bilinen bu deneyimle seni karşılaştırmak üzere ilâhi bir emir aldım. Beni istasyonda karşılayın; sen ve Dijen şu andaki giysilerime bürünmüş olarak size doğru geldiğimi göreceksiniz. Önüm sıra, yanımda yolculuk eden ve gümüş bir sürahi taşıyan bir çocuk yürüyecektir.*»

Gurum, dudaklarından bir fısıltı halinde çıkan bir hayır duası ile birlikte her iki elini de başımın üzerine

(*) **Swami** : Kadim bir ruhban sınıfının üyesi.

koydu. Duasını, «*Tabe asi*» (*) kelimeleriyle sona erdirirken tuhaf bir gümbürtü duydum. (Bu gümbürtü, bedensel atomların demateryalizasyonunun kendine özgü sesiydi.) Sri Yukteswar'ın bedeni kör edici ışığın içerisinde giderek erimeye başlamıştı. Aynı, yukarıya doğru toplanan bir tomar gibi, önce ayakları ve bacakları, sonra da gövdesi ve başı ortadan kayboldu. En son ana kadar, Guru'mun parmaklarının saçlarımın üzerinde hafifçe durduğunu hissedebiliyordum. Parlaklık söndü, gözlerimin önünde çıplak pencere ile soluk bir güneş ışınından başka bir şey kalmamıştı.

Yarı uyuşukluk hali içinde kendi kendime, bir halüsinasyonun kurbanı olup olmadığımı soruyordum. Az sonra, içeriye, başı önünde Dijen girdi.

«*Üstad, ne dokuz treninden, ne de dokuz otuz treninden çıkmadı,*» diyen arkadaşımın hafifçe özür diler gibi bir hali vardı.

«*Gel, saat 10.00'da geleceğini biliyorum,*» diyerek Dijen'in elinden tuttum ve itirazlarına aldırmayarak yanım sıra zorla koşturdum. On dakika kadar sonra istasyona girmiştik ki, trenin dumanlar çıkararak fren yaptığını gördük.

Sevinç içinde, «*Tüm tren Üstad'ın aurası'nın ışığı ile dolmuş! Kendisi trende!*» diye bağırdım.

Dijen alaycı bir gülümsemeyle, «*Sen rüya görüyorsun,*» dedi.

«*Burada bekleyelim,*» diyerek arkadaşıma, Guru'muz bize doğru gelirken neler göreceğimizi ayrıntılarıyla anlattım. Sözlerimi tamamladığım sırada Sri Yukteswar da uzaktan göründü. Az önce görmüş olduğum giysilere bürünmüştü ve yavaşça elinde gümüş bir sü-

---

(*) **Tabe asi :** Bengal dilinde «Allahaısmarladık» anlamına gelir; doğrudan çevrildiğinde, insana ümit veren bir paradoks olur: «Sonra gelirim.»

rahi bulunan bir çocuğu izliyordu.

Bir an için, geçirdiğim deneyimin inanılmaz acaipliği karşısında üzerimden soğuk bir korku dalgası geçti. Materyalist 20. yüzyıl dünyasının benden uzaklaştığını hissettim; yoksa ben, Hz. İsa'nın Petrus'un gözleri önünde denizin üzerinde belirdiği o eski günlerde mi yaşıyordum?

Modern bir Yogi-Christ olan Sri Yukteswar, Dijen'le birlikte sesimizi çıkarmadan durduğumuz yere yaklaştığında, arkadaşıma gülümseyerek, «*Sana da bir mesaj gönderdim, fakat sen bunu kavrayamadın,*» dedi.

Ashram'a kadar Guru'muza refakat ettikten sonra Serampore Koleji'ne doğru yola koyulduk. Dijen yolda durarak, «*Sürahi taşıyan çocuğu göreceğimizi nasıl bildiğini lütfen anlatır mısın?*» diye sordu.

O sabah Üstad'ın olağanüstü bir şekilde pansiyondaki odamızda nasıl belirdiğinin öyküsünü tamamladığımda Serampore Koleji'ne varmış bulunuyorduk.

Dijen, «*Guru'muzun güçleri hakkında az önce duyduklarım, bana, yeryüzündeki herhangi bir Üniversitenin ancak bir çocuk yuvası olduğu hissini verdi,*» dedi.

d — Lahiri Mahasaya'dan, Babaji'nin Işınlaması

Danapur'a dönmeden önce, Moradabad'daki Bengalli bir aile ile birkaç gün geçirdim. Beni uğurlamak için altı arkadaştan oluşan bir gurup toplanmıştı. Sohbeti spiritüel konulara çevirdiğimde, ev sahibim kederli bir ifadeyle:

«*Ah, günümüzde Hindistan ermişlerden mahrum kalmıştır!*» dedi.

«*Babu,*» diye itiraz ettim, «*muhakkak ki, bu ülkede hâlâ daha yüce üstadlar var!*»

Yüce bir heyecan hali içinde, Himalayalar'da başım-

dan eçen mucizevî olayları anlatmak zorunda kalmıştım. Ancak, bana inanmadıklarını nazikâne bir şekilde ifade ettiler.

İçlerinden biri beni yatıştırırcasına, «*Lahiri, seyrekleşmiş dağ havası zihninde bir gerilim yaratmış olmalı. Senin anlattıkların gözün açıkken gördüğün bir rüyadan başka bir şey değil,*» dedi.

Hakikat aşkıyla yandığımdan, düşünceli davranmayı bir kenara bırakarak, «*Kendisini çağırdığım takdirde, Gurum burada, bu evin içinde ortaya çıkacaktır,*» dedim.

Herkesin gözü merak parıltıları ile ışıldadı; guruptakilerin böyle bir fenomeni görmeye nasıl can attıklarına şaşmamak gerekirdi. Yarı isteksizce, sessiz bir oda ve iki adet yeni yün battaniye istedim.

«*Üstad eterik boyuttan materyalize olacaktır. Kapının dışında sessizce bekleyin; az sonra sizi çağıracağım,*» dedim.

Meditasyon haline girerek, alçak gönüllülükle Guru'mu çağırdım: Karanlık oda loş, dinlendirici bir ışık ile doldu. Giderek bu ışıktan Babaji'nin parlak bedeni belirdi (Bkz: Resim 5).

«*Lahiri, beni önemsiz bir sorun için mi çağırıyorsun?*» Üstad'ın bakışı ciddiydi. «*Hakikat, samimi arayıcılar içindir, boş merakları olanlar için değil. İnsan gördüğü şeye kolayca inanır; o zaman inkâr edecek bir şey kalmaz. Duyuötesi hakikat, doğal materyalistik şüpheciliklerinin üstesinden gelebilenler tarafından keşfedilir.*» Ciddi bir şekilde, «*Gitmeliyim,*» dedi.

Yalvararak ayaklarına kapandım, «*Kutsal Guru, ciddi hatamı idrak ediyorum; alçak gönüllülükle affımı rica ederim. Spiritüel körlük içerisinde olan bu zihinlerde iman ışığını yakmak üzere sizi çağırmak cüretini gösterdim. Duam sonucu merhamet ederek belirdiği-*

RESİM 5 : Lahiri Mahasaya'nın Guru'su Mahavatar Babaji.

niz için, arkadaşlarımı hayır duanız ile takdis etmeden ayrılmayınız lütfen. İnançsız kişilerdir ama, en azından ilginç iddialarımın gerçekliğini araştırmak arzusundaydılar.»

«*Pekala, bir süre için kalacağım. Arkadaşlarının önünde yalancı çıkmanı istemem.*» Babaji'nin yüzü yumuşamıştı. Yavaşça, «*Bundan böyle oğlum, ne zaman ihtiyacın olursa geleceğim; ama her çağırdığında değil,*»

diye ekledi.

Kapıyı açtığım zaman guruba gergin bir sessizlik hakim oldu. Duygularına güvenemiyormuşçasına, gözlerini battaniyelerin üzerindeki parlak bedene dikmişlerdi.

İçlerinden biri, «*Kitle hipnotizması,*» diye kabaca güldü, «*Bizim haberimiz olmadan bu odaya hiç kimse girmiş olamaz!*»

Gülümseyerek ilerleyen Babaji, her birine, bedenine dokunmaları için işaret ediyordu. Kuşkular dağılmış, arkadaşlarım huşu içinde ve pişmanlıkla yerlere kapanmışlardı.

«*Helva hazırlayınız.*» Babaji'nin bunu, oradakiler kendisinin fizik gerçekliğine iyice kanaat getirsinler diye yaptığını biliyordum. Helva kaynarken, İlahi Guru da nezaketle sohbet ediyordu. Bu şüpheci Tomaslar'ın imanlı St. Pavloslar'a dönüşmeleri muhteşem bir olaydı. Yemekten sonra, Babaji sırayla hepimizi kutsadı. Ani bir parlama oldu; Babaji'nin bedeninin elektronik elementlerinin, yayılan bir buharlı ışık halinde demateryalize olduğunu gördük. Üstad'ın yüce irade gücü, kendi bedeni olarak bir arada tutulan eterik atomlar üzerindeki kavrayıcı tasarrufunu gevşetmişti.

Guruptakilerden Maitra, huşu içerisinde, «*Ölümün fatihini kendi gözlerimle gördüm,*» dedi. Yüzü, az önceki uyanışın sevinci ile transfigure olmuştu. «*Yüce Guru, oyuncaklarla oynayan bir çocuk gibi, zaman ve mekânla oynadı. Göklerin ve dünyanın anahtarlarına sahip olan birini gördüm.*»

e — Ram Gopal'm Gözlemlediği Işınlama Olayları

Bazen, Banares'deki Lahiri Mahasaya'nın dizi dibinde oturmak üzere, tecrit edilmiş bulunan mağaramdan ayrılırdım. Bir gece Lahiri Mahasaya'nın mü-

ritlerinden oluşan bir gurubun içinde sessizce meditasyon yaparken Üstad şaşırtıcı bir talepte bulundu.

«*Ram Gopal, hemen Dasasametd'e git.*»

Az sonra, gözden uzak olan o yere vardım. Gece, ay ışığı ve parıldayan yıldızlarla aydınlanmıştı. Bir süre sessizlik içerisinde sabırla bekledikten sonra ayağımın yakınında duran, blok halindeki devasa bir taş dikkatimi çekti. Yavaşça havaya yükselen taşın altından bir yeraltı mağarası ortaya çıkmıştı. Yekpare taş bilinmeyen bir güçle havada durdurularak sabit bir hale geldi ve mağaradan yukarıya doğru, kumaşlara sarınmış, genç ve son derece güzel bir bayan levite oldu. Yumuşak bir hâle ile çevrili olarak yavaşça yere indi ve vecit içinde, hiç kıpırdamadan öylece kalakaldı. En sonunda canlanarak yavaşça konuştu:

«*Ben, Babaji'nin kızkardeşi Mataji'yim. Kendisinden ve ayrıca Lahiri Mahasaya'dan çok önemli bir konuyu konuşmak üzere mağarama gelmelerini rica ettim.*»

Ganj Nehri üzerinde, hızla ilerleyen bulutumsu bir ışık vardı; bu acaip ışıldama yarı saydam su'ara yansıyordu. Yaklaştı, yaklaştı ve kör edici bir parlama ile Mataji'nin yanıbaşında belirip bir anda yoğunlaşarak Lahiri Mahasaya'nın beşeri bedeni haline geliverdi (Bkz: Resim 6). Lahiri Mahasaya alçak gönüllülük ile azize'nin önünde eğildi.

Şaşkınlığımı henüz atlatmaya fırsat bulamadan gökyüzünde döne döne yol alan esrarlı bir ışık kütlesini görerek daha da hayrete düştüm. Alevler içerisindeki bu girdap hızla alçalarak çok güzel ve genç bir insanın bedeni halinde materyalize oldu. Babaji de Lahiri Mahasaya'ya benziyordu ve aralarındaki tek fark, Babaji'nin çok daha genç ve uzun, parlak saçlı olmasıydı. Lahiri Mahasaya, Mataji ve ben Yüce Guru'nun önünde diz çöktük.

RESİM 6 : Lahirl Mahasaya

Babaji, Mataji'ye hitaben, «*Kutlu kardeşim, bedenimi terkederek Sonsuz Akıntı'ya kapılıp gitmek niyetindeyim,*» dedi.

«*Aziz Üstad, planınızı önceden sezdiğim için bunu sizinle bu gece tartışmak istiyorum.* «*Neden bedeninizi terketmeniz gerekiyor?*» Parıltılar içindeki Mataji yalva-

rarak Babaji'ye bakıyordu.

«*Ruhumun okyanusu üzerinde görünen ya da görünmeyen bir dalga giyinmişim ne farkeder?*»

Mataji bu soruyu zarif bir düşünceyle yanıtladı: «*Ölümsüz Guru, eğer farketmiyorsa, o takdirde lütfen bedeninizi hiçbir zaman bırakmayınız.*»

Babaji, tüm heybetiyle, «*Öyle olsun, fizik bedenimi hiçbir zaman terk etmeyeceğim. En azından bu dünyadaki birkaç kişi tarafından her zaman için görünebilen bir beden olarak kalacaktır. Rab, kendi arzusunu senin sözlerin aracılığıyla ifade etmiştir,*» dedi.

Bu yüce varlıklar arasında geçen konuşmayı huşu içinde dinlerken, Yüce Guru şefkatli bir jest ile bana doğru döndü:

«*Korkma, Ram Gopal, bu ölümsüz sözün verilişinde hazır bulunan bir tanık olmakla kutsandın,*» dedi.

Bu senin tatlı melodisine kendimi kaptırmıştım ki, Babaji'nin ve Lahiri Mahasaya'nın yavaşça levite olan bedenleri Ganj Nehri üzerinden geriye doğru kayıp gitti. Gecenin karanlığına karışıp da gözden kaybolmadan önce, bedenlerini göz kamaştırıcı bir ışıktan oluşan bir hâle sarmalamıştı. Levite olarak mağaranın ağzına doğru uçan Mataji de mağaranın içerisine giderek kayboldu ve yekpare taş sanki görünmeyen bir manivela ile çalışıyormuş gibi alçalarak mağaranın ağzını kapadı.

5. BÖLÜM

HOWARD MENGER VE IŞINLAMA DENEYİMLERİ

Uzaylılarla birçok kez yakın temaslarda bulunan, tanınmış UFO araştırıcısı Howard Menger'ın (Bkz: Kitap-25.. Bölüm-1) başından da iki ilginç ışınlama olayı geçmiştir.

a — Howard Menger ve 1. Işınlama Deneyimi

Howard Menger ile ilişkide bulunan uzaylılar, ona, başından geçen olayları belli bir zamandan önce yayımlamamasını, çünkü, buna henüz hazır durumda olmadığını ve çevresinde konuya karşı inançsız insanların bulunduğunu bildirdiler. Bununla beraber, Menger'a mümkün olduğu kadar yardım edeceklerini de belirttiler.

«Yeni bilgilere kendimi hazırlamalıydım. Ayrıca, uzaylı dostlarım, bana içsel bir anlayış ve evrim sağlamak için bazı yetenekler verileceğini söylediler. Bu yetenekler; telepati, maddeye hakimiyet, uzayda yolculuk gücü, ışınlama (uzağa taşınma - teleportasyon) idi.

«Işınlama olayı bir gece atölyede başıma geldi. O akşam geç saatlere kadar çalışmıştım. Genellikle, uzay adamları ile olan buluşmalarım, tabela hazırlamamı yavaşlattığı ve ailevî sorumluluklarımın artışı daha fazla maddiyata ihtiyaç gösterdiğinden ötürü sabahın ilk saatlerine kadar çalışıyordum.

«Gece atölyede sakindim. Kimsenin, kendi düşünce ve sorunlarımla başbaşa kalmama engel olamadığı sakin bir ortam vardı.

«O gece, her biri otuz santim boyunda olan büyük bir pankart yazdığımı hatırlıyorum. Pankarttaki 'Swimming' kelimesini bitiriyordum. G harfini boyadığım sırada, düşüncem buradan 13 km. ötedeki 1 No'lu buluşma yerine kaydı.

«Bir zaman düşüncelerimin tuhaf bir şekilde parlaklaştığını gözlemledim. Sonra, tüm detayı ile 1 No. lu iniş yerini görebildiğimi farkettim. Bu sırada, boya sehbamın üzerindeki floresansın ışığı gittikçe azalıyor gibiydi. Odamın diğer kısımları da yavaş yavaş silindi ve sonunda yokoldu.

«Başlangıçta beyaz olan ışık mavileşti, koyulaştı sonra tamamen karardı. Şu gerçekle karşı karşıya kalmıştım: Kırın ortasında, 1 No'lu buluşma yerindeydim ve ayaklarım taze, nemli çimenlere değiyordu. Bir zaman bocaladım. Ne işim vardı burada? Durumu toparlamaya çalıştım. Belki, buluşma için çağırılmış, evden ayrılıp buraya gelmiştim, ama nasıl? Otomobilim neredeydi? Yayan mı gelmiştim? Bulunduğum yerde gezindim. Taze havanın düşüncelerimi yerine getireceğini umuyordum.

«Boyadığım tabelayı hatırladım. G harfi yarım kalmıştı. Düşüncemi yoğunlaştırdıkça hatırlamaya başladım. Bu yere zihnimi konsantre ederken kendimi burada bulmuştum— 30 km.'lik bir uzaklığa taşınmıştım.

«Tüm bunları düşünürken, uzaylı dostlarımın bana bu konuda anlattıklarını hatırladım. Onlara göre, dünya insanlarının bir çoğu bedenlerine hapistir. Oysa, uzaylı dostlarım, bedenlerini ve psişik melekeleri sayesinde maddenin diğer formlarını kontrol edebiliyorlar. Kendilerini böyle bir noktaya ışınlama ile nakledebilmeyi biliyor

ve anlıyorlar.

«Bana ışık enerjisini imajlara dönüştürebildiğimiz halde (televizyonda olduğu gibi) bu bilgiyi kendi üzerimizde neden uygulayamadığımıza hayret ettiklerini söylemişlerdi.

«Halbuki, çok uzaklara gitmenin ve maddeyi ışınlamanın sırrı çok yakınımızda; hatta, birkaç bilgin bu işi gizli olarak yaptılar bile.

«Işınlama, tüm detayların (akisler, gölgeler, sesler, eşyalar, kokular) üç boyutlu idrakini gerektirir. Yani ışınlama yapacağınız yeri iyi görmek ve tahayyül etmek zorundasınız.

«İşte, bu şekilde, birden ve şaşırtıcı olarak mekân değiştirmemi açıklamaya çalıştım. Yürümeye ve dükkânımı yeniden düşünmeye devam ediyordum ki, tekrar değişik bir duygu içinde kaldım.

«Önce, mavi - yeşil bir sis etrafımı sardı ve dükkanı düşündükçe oluşturduğum imaj berraklaştı. Arazi ve ağaçlar bulanıklaştı ve seçilemez oldular. Bastığım toprak kayboldu; ayaklarımın bilincine sahip değildim.

«Devamla, bildiğim şey, ayrıldığım sırada bıraktığım gibi duran sandalyemde kendimi bulmam oldu. İşim sırasında, fırçamı düşürdüğüm hissine sahiptim. Onu yerden almak için eğildiğimde, gördüm ki fırça kuru ve sertti. Yazdığım son G harfi kupkuruydu. Demek ki, ben hayal görmemiştim. Gerçekten yok olmuştum.

«Fırçanın kuruması için 15 dakika gerektiğini düşünerek, anladım ki, en az bu kadar zaman kaybolmuştum. Uyumuş muydum? Eğer uyumuşsam, geriye düşmem, hiç olmazsa başımı pankarta dayamam gerekiyordu. Yüzümde ve kolumda boya olmalıydı. Fakat tabelaya gerçekten hiç dokunulmamıştı.» (...)

b — Howard Menger ve 2. Işınlama Deneyimi

Howard Menger ile UFO'lar ve Uzaylılar konularında birçok kez radyo röportajları yapan ve Long John adıyla tanınan John Nebel, 11 Ocak 1957'de Bn. Marie ile bir görüşme yapmıştı. Bn. Marie, Howard Menger'ın baldızı olup Menger'ın başından geçen bir diğer ışınlama olayına tanık olmuştu.

John Nebel'ın Bn. Marie ile yaptığı röportaj şöyleydi:

«J.: Bn. Marie, Menger'lar ilginç bir ışınlama olayına tanık olduğunuzu belirttiler. Şimdi size bazı sorular soracağım. Sizden, başınızdan geçen bu olayı, bize kendinize göre anlatmanızı rica ediyorum, lütfen. Olayın hangi gün olduğunu hatırlıyor musunuz?

M.: *8 Aralık 1956, Cumartesi akşamıydı.*

J.: O akşam Menger'lara geldiğinizde Howard Menger evde miydi?

M.: *Hayır, evde yoktu. Olmadığını sanıyorum; evet, yoktu. Rose bana onun Pocona Dağı yöresine gittiğini söyledi.*

J.: Howard'ın, ışınlama deneyimi yapacağından haberiniz var mıydı?

M.: *Hayır. Bunda kuşkum yok.*

J.: Howard'ı kapıda gördüğünüzde saat yaklaşık olarak kaçtı?

M.: *Dokuz'u yirmi geçiyordu.*

J.: Kapının vurulduğunu duydunuz mu?

M.: *Biliyorsunuz, vuruş şekli çok esrarlıydı, sanki kapı dövülüyordu, devamlı olarak dövülüyor gibiydi.*

J.: Eğer kapıdaki, gerçekten Howard idiyse, astral veya fizik bedeniyle olsun, neden kapıyı devamlı olarak çalsın?

M.: *İyice anlatamadım. Kapının vurulduğunu iki*

dakika kadar duydum. Rose'un kapıyı açmaya gittiğini sandım; ayrıca, arka kapıydı çalınan.

J.: Şu halde, kapıyı açtınız ve Howard'ı gördünüz. Neler hissettiniz?

M.: *Howard, beni heyecanlandıran bir görünüş içindeydi. Bana doğru bakıyordu, dimdik bakıyordu, çok tuhaftı.*

J.: Sonra ne yaptı?

M.: *Elini otomatik bir hareketle cebinden çıkardı ve piposunu bana uzattı.*

J.: Hiçbir şey söylemediniz mi?

M.: *Bir şok geçirmiştim. Tek kelime söyleyemedim. Pipoyu almakla yetindim ve tekrar içeri girdim.*

J.: Sonra ne yaptınız?

M.: *Rose'u çağırdım ve ona, çok garip bir şey oldu dedim. Olanları anlattım. On dakika sonra da bir telefon geldi.*

J.: Bir şey söylemek ister misiniz, Howard?

H.: *Ne düşündüğünüzü anlıyorum John. Marie'yi telefona istediğimde onun kadar hayretler içindeydim. Başarmış olduğumdan pek emin değildim. Sadece bir deneyimdi bu. Başarıdan ötürü ilk hayret eden de bendim ve hâlâ hayret içindeyim; nasıl meydana geldi bilmiyorum, gerçekten bilmiyorum! Piponun evde bulunması iyi bir kanıt oldu. Evden 120 km. ötede, kamyonetimde pipomu aradım. Ayrıca kendi kendime, belki telefon etmek daha iyi olacak dedim.*

J.: Bn. Marie, şu anda Howard ile telefonda konuştuklarınızı hatırlıyor musunuz?

M.: *Telefonda bana,* 'Şunu öğrenmek istiyorum: Beni gördün mü?' *diye sordu. Ben de, 'Evet, on dakika önce gördüm,' dedim.* 'Sadece öğrenmek istiyordum. Ben Poconalar'dayım, 1.5 saat sonra evde olurum' *dedi ve telefonu kapattık.*

J.: Rose ile konuştunuz mu? Pipoyu aldığınızı ona söylediniz mi?

M.: *Howard tekrar teleporte olduktan sonra, Rose'un yanına gittim, yatak odasındaydı. Ona bu tuhaf olaydan bahsettim. Az sonra da Howard'ın telefonu geldi.*»

6. BÖLÜM

URI GELLER'İN IŞINLANMASI VE SPEKTRA UZAY GEMİSİ REHBERLERİNİN IŞINLAYICI GÜÇ VE TEKNİKLERİ

a — Uri Geller'in Başından Geçen Işınlama Deneyimi

Başımdan geçen bu olayı okuyucuda, bir bilimkurgu öyküsü izlenimi yaratmaksızın anlatmamın imkânı yok. Elimden başka birşey gelmez. Olanlara inanmak benim için bile o kadar zor ki, bu olayı anlatayım mı, yoksa anlatmayayım mı diye çok düşündüm. Ama, yine de, ortada bir olay vardı. Olayla ilgili olan zaman ve mekânlar gerçek, apaçık ve kuşku götürmeyen türdendir. Esas sorun, meydana gelen olayın, olağan zaman ve uzaklık bakımından fizikî olanaksızlığıdır. Sonunda, şu sonuca vardım ki, ben ve olayla ilgili diğer kişiler bunun gerçek olduğunu bildiğimize göre, bu öykü anlatılmalıydı. Dostlarım ve çalışma arkadaşlarım, hepsi birlikte sözkonusu olayın üzerinden geçtiler, olayın her bir ayrıntısını tekrar canlandırdılar ve bazı küçük fikir ayrılıklarının dışında, 9 Kasım 1973 Cuma günü olanlar şunlardır:

Saat 16.00 sıralarında Merkezî Manhattan'ın Doğu Yakası'ndaki dairemden çıkmış, arkadaşım Dr. Louis Shenkman'a bir dürbün almak üzere dükkanlara bakı-

yordum. Beğendiğim bir dürbün buldum, satın aldıktan sonra, Maria ve Byron Janis'in Doğu Yakası'ndaki evlerine gittim. Maria'nın bodrum katında bir atölyesi vardı ve bir sergiye hazırladığı bazı resimlerinin çerçevelenmesi işleminde Shipi kendisine yardımcı oluyordu.

Saat 16.30 civarında Maria'nın atölyesindeydim. Üçümüz birlikte bir süre sohbet ettik. Daha sonra, Maria ile birlikte Byron'a merhaba demek üzere üst kattaki dairelerine çıktık. Çalışmaya devam eden Shipi'yi atölyede bırakmıştık. Byron, Maria ve ben çoğu zaman uzun sohbetlere dalardık. Bu kez de tam ilginç bir tartışmaya giriyorduk ki, vaktin geciktiğini farkettim. İsrail'den gelen genç bir bayanla saat 18.30'da Biltmore Oteli'nde buluşacaktım. Neredeyse 17.30 olmuştu. Bloomingdale'e giderek bir hediye almak, buluşmadan önce hızla eve dönerek bir duş yapıp üzerimi değişmek istiyordum. Bloomingdale'in kaçta kapandığını bilmediğimden, Byron ve Maria ile vedalaşarak 59. Cadde ile Lexington Caddesi'nin köşesindeki mağazaya doğru yöneldim — oturduğum apartmandan sadece birkaç blok ötede yer alıyordu.

Bloomingdale oldukça kalabalıktı. Ben de, gene evime yakın olan bir diğer mağazaya, Hammacher - Schlemmer'e gittim. Saat 17.30 - 18.00 arası olmalıydı, ancak, kesin olarak bilmiyorum.

Bu öyküyü bir araya getirirken, olaya bir şekilde karışan herkesten, sözkonusu süre boyunca nelerin olup bittiğini bir düşünmelerini istedim. Maria, evlerini saat 17.30 civarında terkettiğimi söyledi. Maria ile Byron konuşmaya devam etmiş ve hatta Maria'nın hatırladığına göre, özellikle yüksek bir enerji hali içerisindeymişim gibi göründüğümden bahsetmişlerdi. Maria, Ossining'deki evinde bulunan Andrija'yı telefonla arayarak, kendi-

sinden ödünç almış olduğu bir kitap hakkında bazı sorular sormayı planlıyordu.

Solveig Clark'ın da daha sonra anlattığına göre, kendisi General Motors Binası'ndaki bürosunu her zamanki çıkış vaktinde, yani saat tam 17.30'da terketmişti. Grand Central İstasyonu'na gidiyordu. Andrija'nın o zamanlar hazırlamakta olduğu *Uri* (daha geniş bilgi için bkz: Kitap-13) adlı kitabın metni üzerinde Andrija'ya yardım edecekti. Andrija kendisini istasyonda karşılayacaktı. Yani, ben Bloomingdale'e koşarken Solveig de Grand Central İstasyonu'na gidiyordu.

Maria'nın atölyesinden ayrılan Shipi, aynı zamanda Yasha ile Werner'in ofis olarak kullandıkları ve birlikte paylaştığımız apartman dairesine gelmek üzere yola çıkmıştı. Yasha ile Werner oturmuşlar, her an Shipi ile benim gelmemizi bekliyorlardı. Shipi, Janisler'den saat kaçta ayrıldığından emin değildi. 18.00'i geçmiş olduğunu tahmin ediyordu.

Hammacher - Schlemmer mağazasının vitrinine biraz göz attıktan sonra saatime baktım. Neredeyse 18.00 olmuştu. Eve dönerek üzerimi değişmem ve sonra da Biltmore'a gitmem gerekiyordu. New York'ta bir yere giderken, jimnastik niyetine çoğu kez koşardım. Böylece, geç kalmak istemediğim için, apartmanın bir blok kadar ötesinden itibaren hafifçe koşmaya başladım. Artık, saat 18.00'i birkaç dakika geçiyordu.

Andrija, buradan 50 km. kadar ötede olan ve tren ya da arabayla Manhattan'dan bir saatte ulaşılan —bazen işten çıkış saatlerinde daha da uzun sürer— Ossining'deki evinde bulunuyordu. Daha sonra anlattığına göre, yatağına uzanmış televizyondaki 18.00 haberlerini izliyor ve 19.04'de gelecek olan trenden Solveig'i almak üzere istasyona gitmeden önce zaman geçiriyordu.

Demek ki, 18.00'i birkaç dakika geçe, ben, apart-

manın bir blok kadar ötesinden itibaren hafifçe koşmaya başlıyordum. Andrija, bir saatlik bir mesafe ötede yer alan Ossining'deki evinde televizyon izliyordu. Solveig, bir saat kadar sonra varmak üzere Ossining'e doğru yola çıkmıştı. Yasha ile Werner, kaldığım dairenin ofis olarak kullanılan kısmında oturmuşlar, Shipi ile beni bekliyorlardı. Shipi atölyeden ayrıldıktan sonra, Maria ile Byron evlerinde kalmışlardı.

Bizim apartmanın hemen yanındaki binanın tentesine doğru yaklaştığımı hatta hemen hemen ulaştığımı hatırlıyorum. Sonra da birkaç adım boyunca geriye doğru koştuğumu hissettiğimi hatırlıyorum. Bunu gerçekten yapıp yapmadığımı bilmiyorum ama, o anda hissettiğim buydu. Daha sonra, yukarıya doğru çekilmekte olduğumu hissettim. Bedenim duyarlığını kaybetmişti. Gözlerimi kapadım ve sanırım, hemen akabinde tekrar açtım.

Gözlerimi açtığımda kendimi havada uçarken buldum. Bir veranda kafesinden yarım metre kadar ötede bir rododendron (*) çalılığının üzerinden geçiyordum.

Yerden 2.5 ya da 3 metre kadar yükseklikten kafese çarparak, kırıp içeriye girmek üzereydim. Çarpışmaya karşı, hazırlıklı olmak amacıyla sol omuzumu kafese doğru döndürerek ellerimi öne doğru uzattım. Kafesi kırarak içeriye girdim ve üstü camlı, yuvarlak bir masanın üzerine düştüm. Üzerinde ağır bir dökme cam bulunan masaya önce ellerim çarptı. Öne doğru kayan dökme cam yere düştü ve parçalandı. Dizim masanın ahşap kısmına çarptı. Masa yere devrilince de kendimi verandanın zemininde buldum. Tüm bu olanlar sırasında bilincim yerindeydi. Ancak, masaya ve zemine çarptığımda hafifçe sersemlemiştim. Dizim acıyordu ve her-

(*) Rododendron: Açalyaya benzer bir bitki.

hangi bir kırık olabilir düşüncesiyle yerimden kıpırdamaya korkuyordum. Fakat, beni sarsan olay; çok iyi bildiğim bu veranda ile masayı tanımış olmamdı. Burası, Andrija'nın Ossining'deki kafesli verandasıydı — yanılmış olamazdım. Bir saniye önce Manhattan'ın Doğu Yakası'nda idim. Şimdi ise, Ossining'deki bir verandanın kafesini kırarak içeriye giriyordum. Hissettiğim tek şey, kafesi kırarak içeriye girmem, masaya ve zemine çarpmamdı. Avazım çıktığı kadar bağırarak Andrija'yı çağırdım ama, o anda bir yanıt alamadım. Üşüdüğümü ve çok susadığımı hatırlıyorum. Hâlâ daha kıpırdamaya korkuyordum.

Daha sonra da Andrija olayın kendi yönünden nasıl geliştiğini anlattı. Tam 18.00 haberlerinin yaklaşık yarısını izlemişti ki, saat 18.15 civarında bir çatırtı işitmiş, arkasından, sanki evin yanına bir şey çarpmışçasına bir gümbürtü gelmişti. Hemen yatağından fırlayan Andrija (yatak odası ikinci katta ve evin, verandanın bulunduğu yanında yer alıyordu), evin her yanını araştırmaya başlamıştı. O akşam hava rüzgarlı olduğu için, rüzgardan yana yatan bir ağacın eve çarpmış olabileceğini düşünmüştü. Üç kata yayılmış bulunan odaların tümüne bakmış, fakat herhangi bir terslikle karşılaşmamıştı. İşte o zaman, ön kapıdan çıkarak verandaya doğru yönelmiş, kafesli bölüm kapının iki metre kadar ötesinde yer aldığı için de karanlıkta hiçbir şey görememesine rağmen, kendisini çağırdığımı işitmişti. Verandanın kafesli bölümüne ulaşabilmesi için, tekrar eve girerek yemek ve çalışma odalarından geçmesi gerekmişti. Verandanın ışığını yaktıktan sonra da kafesli bölümün kapısını açmıştı.

Andrija'nın söylediğine göre, cam parçaları ve devrik masa ile birlikte yerde yattığımı görmüş, yukarı bakınca da kafeste açılmış olan kocaman bir delikle

karşı karşıya kalmıştı. Yanımda bir de paketin bulunduğunu farketmişti. Bu pakette, az önce New York'ta aldığım dürbün vardı.

Artık, kırık olup olmadığını anlamak için beni acil bir kontrolden geçiren ve sonra da çalışma odasındaki muayene yatağına götüren Andrija'ya yardımcı olacak kadar üzerimdeki sersemliği atmıştım. Esas mesleği tıp doktorluğu olan Andrija beni baştan aşağı bir muayeneden geçirdi. Görünürde herhangi bir yara bere yoktu. Dizimdeki sızı haricinde de herhangi bir ağrı hissetmiyordum. Ayağa kalktım ve odanın içinde dolandım. Sarsılmış olmamın dışında hiçbir şeyim yoktu.

Kafamı henüz toparlayamamıştım. O anda New York'taki evinde bulunan Maria, sonradan hatırladığına göre, saat 18.10 ile 18.15 arasındaki bir zamanda Andrija'ya telefon etmeye karar vermişti. Odada dolanıyor ve olanları anlamaya çalışıyordum ki, Andrija'nın telefonu çaldı. Telefona cevap veren Andrija şaşkınlığını ifade eden sözler söylüyordu. Telefondaki arkadaşın benimle konuşmak istediğini söyleyerek ahizeyi bana uzattı. «Ben buradayım,» deyince şok geçirme sırası telefonun diğer ucundaki Maria'ya gelmişti. Beni New York'ta bir saatten daha kısa bir zaman önce, saat 17.30 civarında kendisiyle vedalaşıp evinden ayrıldığım sırada görmüştü. Kendisine, bir saniye önce New York'ta ve bir saniye sonra da Ossining'de bulunduğumu söyledim. Telefonu tekrar alan Andrija, Maria'ya, beni verandada bulduğu sırada orada gördüğü manzarayı anlattı.

Kendimi hâlâ daha halsiz hissetmeme rağmen, Yasha ile Werner'e telefon ettim. Daha sonradan bana söylediklerine göre, konuşurken sesim titriyormuş. Saat 18.20 olmuştu. Maria'nın atölyesinden ayrılan Shipi henüz eve gelmemişti. Yasha'ya, kendilerini sadece olan-

ları bildirmek için aradığımı ve kendime bir çekidüzen verdikten sonra tekrar arayacağımı söyledim.

Ben telefonu kapattıktan hemen sonra da Shipi eve dönmüş, Yasha ile Werner'i şaşkın ve heyecanlı bir halde bulmuştu. Benim Ossining'de olduğumu söylediklerinde, bunun imkansızlığından, kısa bir süre önce beni, Maria ve Byron ile vedalaşıp ayrılırken gördüğünden bahsetmişti. Shipi, daha sonra şöyle diyordu:

«Başlangıçta, böyle tuhaf şeyler olduğunda ürküyorsunuz. Sonra, tüm bunlara kendiliğinden alışıyorsunuz.»

Tabiî, kendimizi toparlar toparlamaz Andrija'yla ben de aynı şeyi düşünmüştük. Tüm bu olay, ya olaya karışan herkesin toptan aklını yitirdiğini gösteriyor —Yasha, Shipi, Werner, Maria, Byron, Andrija ve ben— ya da şimdiye değin başımızdan geçen en dramatik olay oluyordu. Gerçekler ortadaydı. Dünyasal hiçbir taşıma şekli beni Manhattan'ın Doğu Yakası'ndan Andrija'nın Ossining'deki evine hemen hemen anında, 18.10 - 18.15 arası bir sürede taşımış olamazdı.

Andrija, teyp kanalıyla bir yanıt alabileceğimiz düşüncesindeydi (*). Teybi açmasıyla birlikte hemen o anda beliren «mekanik ses», Hami Güçler'in beni tam anlamıyla, anında New York'tan Ossining'e ışınladıklarını açıkladı. Sözlerine devam eden «ses», Andrija ile benim geleceğimize ilişkin bazı önemli açıklamalarda bulundu: Teyp kanalıyla alınan bu mesaj oldukça kısaydı. Andrija ile aramızdaki anlaşmazlıktan bahsediliyor, benim daha bir kendi kendime hareket etmem gerektiğine ve insanın kendi iradesinin her zaman en önde gelmesinin zorunluluğuna değiniliyordu.

(*) Andrija Puharich ve Uri Geller, Spektra Uzay Gemisiyle ve Hoova Planeti Yüksek Rehberleriyle bir teyp kanalıyla irtibat sağlamaktadırlar.

Tüm bunlar olup biterken Solveig Clark da Ossining'e gelen trendeki yolculuğunu sürdürüyordu. Daha sonra, hafızasını iyice yoklayarak, olayla ilgili olarak hatırlayabildiklerini şu sözlerle ifade etmişti:

«Hafta sonu giderek, yazılarına yardım etmek üzere Andrija Puharich'e söz vermiştim... Grand Central'dan kalkan ve 19.04'de Ossining'e varan ekspres trene binecektim ve o da beni istasyondan alacaktı. Tren Ossining'e tam zamanında varmıştı ama, beni karşılayacak olan Andrija görünürde yoktu. Az sonra geleceğini düşünerek on dakika kadar bekledim. Fakat, istasyonda benden başka kimse kalmayınca, istasyon binasındaki umumi telefona giderek Andrija'yı aradım.

«Telefonun öteki ucunda Uri'nin sesini işitince birden şaşırdım. Şaşırmamın nedenine gelince, o gün sabah kendisiyle görüşmüştüm ve Andrija'yı ziyaret edeceğinden hiç bahsetmemişti. Telefonda teypten gelen sesleri işitir işitmez o anda hissettim ki, çok önemli bir şeyler olmuştu. Beni tersleyerek, 'Seni almak üzere onbeş dakika içinde orada olacağız,' *diyen Uri telefonu kapatıverdi.*

«Herşeye karşı hazırlıklı olarak heyecan içinde beklemeye başladım. Andrija'nın otomobiliyle istasyona geldiler, hemen otomobile girerek arka koltuğa oturdum. Tahmin ettiğim gibi, Uri'nin o gün (Cuma günü) *Ossining'e gitmeye hiç niyeti yoktu. Bir genç bayanla randevusu vardı ve üzerini değişmek üzere aceleyle eve gitmesi gerekiyordu.*

«Andrija'nın evine vardığımızda, Andrija verandanın ışığını yaktı ve kısa bir süre önce kendisinin gördüğü manzarayı gösterdi. Verandanın altı üstüne gelmişti. Kafesin üzerinde —verandanın bir bölümünü çevreleyen rododendron çalılıklarının seviyesinin de yukarısında kalan oldukça yüksek bir yerde— kocaman bir delik vardı.

Ahşap masa yere devrilmiş, kırılan dökme cam büyük parçalar ya da küçük cam kırıkları halinde her yana saçılmıştı.

«Geçirdiği sarsıntıyı atlatan Uri, olanları bir hayranlık ve heyecan hali içinde karşılıyordu. Eğer, tüm bunlar bir başkasının başına gelmiş olsaydı, eminim, o kimse tam bir duygusal şok hali içinde kalırdı. Böylesine bir deneyim geçirdikten sonra dahi dengesini ve olayları espriyle karşılama yeteneğini koruyabilen Uri'nin zihin gücü ve dayanıklı bünyesiyle gurur duyuyordum. Bu davranış şekli, meydana gelen olayın, hepimizin alışmış bulunduğu bu doğal beşer dünyasındaki heyecanlı bir macera gibi tamamen normal olduğu izlenimini veriyordu.»

Burada Solveig'in sözlerini aktarmamın nedeni, kendisinin çok net zihinli iyi bir gözlemci olmasıdır. Hem eve geldiği sırada, başka bir nedenden ötürü de kendisine ihtiyacımız vardı: Nedendir bilmem ama, hayatımda o kadar acıktığımı hiç hatırlamıyorum. Andrija ile oturmuş, olanları daha bir anlamaya çalışırken, o da bizim için sahanda yumurtayla nefis bir salata hazırlamıştı.

Herşeyi bir kez daha kontrol etmek üzere elinde bir ışıkla verandanın dışına çıkan Andrija, herhangi bir ayak izinin bulunup bulunmadığına baktı. Hiçbir iz yoktu. Her ikimiz de kafesi kontrol ettik: Kafesin dışarıdan verandanın içerisine doğru delinmiş olduğu kuşku götürmeyecek bir şekilde meydandaydı. Kafes öylesine yüksek bir noktadan yırtılmıştı ki, verandanın zemininin en az iki metre kadar yukarısından içeriye girmiş olmalıydım. Çevrede herhangi bir araba falan yoktu. Kafamda sürekli şu soru vardı: «*Bunun nedeni neydi?*» Olay anında bedenim tüm duyarlığını kaybetmişti. Sanki, artık New York'taki kaldırımın üzerinde değildim ve

sonra birden havada, üzerine çarpmakta olduğum bir kafesin yanıbaşında beliriverdim. Herşey başdöndürücü bir hızla olup bitmişti. Kafesi kırarak içeriye girmiş, masanın üzerine düşmüş, masanın üzerindeki camı iterek kırmış, sol bacağımı masaya çarpmış, zemine yuvarlanmış ve kendimi Manhattan'ın 60 km. kadar ötesinde bulmuştum. Bedenim ne tür bir dönüşüme ya da taşıma şekline maruz bırakılmıştı. Gerçekten, tek tek tüm moleküllerim birbirinden ayrılmış mıydı? Bir boyut içerisinden mi itilmiştim, yoksa bir ışın ya da uzay aracı tarafından mı ışınlanmıştım? Ne olmuştu? Bilmiyorum. Teypten gelen mesaj bu konuda hiçbir ayrıntıya girmemişti. Dahası, nasıl oldu da dürbün paketi tüm bu olup bitenler sırasında yanımdan hiç ayrılmadı?

Bu olayı daha fazla düşündükçe, bizlerin ne kadar küçük kaldığını daha iyi görüyorum. Bilmediğimiz ve bilinmesi gereken o kadar çok şey var ki. Eğer elinize bir radyo alır da buna takatinin üzerinde bir güç yüklerseniz, bu 'aşırı yük'ün altında patlar. Zihinlerimiz de bu radyo gibidir. Aniden aşırı miktarda bilgiyle yüklenirsek delirириz. Belki de bu konuda daha fazla bir şey bilmek istemiyorum. Belki de herşeyi oluruna bırakmam gerekiyor. 'Aşırı yük' altında kalmak istemememe rağmen, bu gidişatı da tam kapasite ile sürdürmek niyetindeyim.

Solveig'in bizim için hazırladığı akşam yemeğini yerken kendimi daha iyi hissetmiş ve Andrija'ya, «*Beni otomobille Manhattan'a götürebilir miydin, acaba?*» diye sormuştum.

Andrija, «*Olanlardan sonra, seni nereye olsa götürürüm,*» diye karşılık verdi.

Hava soğuktu ve bu havaya göre giyinmemiştim. Üzerimde, Shipi'nin bana tam olarak uymayan eski bir ceketi vardı. Her neyse, Solveig ve Andrija ile birlikte

Andrija'nın otomobiline bindik ve Manhattan'a doğru yola çıktık.

Yolda, Andrija ve ben, bir süre teypteki sesin verdiği bilgiler üzerine konuştuk. Hatta, Sony marka teybi de yanımıza almıştık. Kaset, hâlâ daha teybin içerisinde duruyordu ki, bu da bizim için alışılmışın dışında bir olaydı. Bu durumda, teypteki sesin birkaç cümlesini Solveig'e dinlettik. Söylediğine göre, işittikleri kendisi üzerinde muazzam bir etki yaratmıştı. Solveig birkaç dil birden konuşur ve değişik konuşma şekillerine karşı büyük bir ilgi duyar. Teypten duyduğu erkek sesinin pek bir özelliği olmadığını, ancak, İngilizce'yi hiç hata yapmaksızın konuşan ve hiçbir espri unsuru, vurgu ya da iniş çıkışlar taşımayan bir insan sesi gibi geldiğini söylemişti. «*Fakat,*» diyordu, «*son derece otoriter bir sesti.*» Korku veren bir ürperti ya da onun gibi bir şey hissetmemişti. Sadece, son derece güçlü ve emir veren bir ses gelmişti.

New York'taki apartmana dönüş yolculuğu bir saatten biraz daha kısa sürmüştü. Ossining'e, herhangi bir normal taşıtla gitmemiş olduğumu işte bu yolculuk sırasında tam anlamıyla idrak ettim. Birden tekrar sarsılmıştım. Bu kez, geçirdiğim gerçek bir şoktu. Geriye dönerken katettiğimiz uzun ve yorucu yol, trafik, kentin ışıkları — oraya giderken ben bunların hiçbirini görmemiştim.

İşte o zaman, o güne kadar çevremizde olagelen diğer birçok olay, örneğin Andrija'nın ışınlanan köpeği, insanların evlerinde ve ünlü bilim adamlarının laboratuvarlarında birbiri ardına dematerya lize ve materyalize olan ve olmaya devam eden objeler aklıma geldi. Bunların hepsi de bilimin, kendisini mucizeler ile birleştirecek olan tehlikeli bir köprü üzerinde yürüdüğü yepyeni bir dünyaya doğru işaret ediyorlardı ve ben de bu

olguya bir katkıda bulunabiliyordum. Sadece ortaya çıkarılması, ele alınması ve tarafsız bir şekilde incelenmesi gereken muazzam enerjiler ve güçler için bir vasıta olabilmek şansına erişmiştim.

Tüm bu düşünceler bana, soğuk bir gecede sıkışık bir Volkswagen'in içinde, sadece bir - iki saat önce herhangi bir yazarın hayal gücünden çıkabilecek çılgın bir bilimkurgu öyküsündeki gibi bir saniyeden daha kısa bir sürede katettiğim bir yolun üzerindeki New York'a dönerken gelmişti. Ama yine de 9 Kasım 1973 günü, saat 18.00'i biraz geçe yapılan bu yolculuk gerçek - dışı değildi, gerçeğin ta kendisiydi. Eğer o gün için gerçekleştiyse, gelecekte de gerçekleşecektir.

b — Andrija Puharich'in Anlattığı, Spektra Kökenli Işınlama

6 Kasım 1972 günü Uri, Shipi ve Melanie Amerika'ya Ossining'deki evime geldiler. Bir kez daha ciddi çalışmalarımıza başlamak üzere bir araya gelmiştik.

Ertesi gün, dördümüz birden yemek odasında kahvaltı ediyorduk. Yemek odasının doğu yönünde yer alan geniş cumbası özel bir araba yoluna bakar. Batı yönünde ise odadan mutfağa açılan bir kapı vardır. Wellington adlı köpeğim bu kapının eşiğinde uzanmış yatıyordu.

Shipi ile ben yüzümüzü Wellington'la mutfağa doğru, Uri ile Melanie ise yüzlerini cumbaya doğru çevirmiş oturuyorduk. Saat 10.05'de oturduğu yerden arkasına bakan Uri, Wellington'u görür görmez, «*Wellington neden böyle korku içinde titriyor?*» diye sordu.

Tam o anda telefon çaldı. Açmak üzere kalkıyordum ki, Wellington birden yok oluverdi! Wellington'un az önce bulunduğu yerden geçerek mutfağa girdim. Telefon ikinci kez çaldı. O anda Uri, «*Bakın, köpeğin araba yolunda işi ne?*» dedi.

Spektra, Kozmik Görev Gemisi, olayı şöyle yorumlamıştır:

Dün, siz masada otururken köpeğini dematerya-lize ettik — ve sen de önündeki bu olayı gördün. Onun için de bir sebep var.

Hemen şu anda istediğimiz herşeyi harekete geçirebileceğimizi, objeleri uçurabileceğimizi, eşyaları yok edebileceğimizi düşünüyorsun — bu kendiliğinden yapılmamaktadır. Zamansız bir mekânda yaşadığını anlamıyor musun? Bütün bunlar önceden, kompütorlar ya da ana cihaz tarafından planlanmıştır. Şimdi belirmiş olan bir kül tablası ile bir anahtarı görüyor musun?

Senin kendi zamansız durumuna göre bu sana, zaman var anlamına gelir. Hemen şu anda, kendiliğinden, derhal, doğrudan olmuş gibi görünür. Fakat bu doğru değil. Bizim için, o, yüzlerce ışık-yılı önce planlanmıştı. Bir ufacık kül tablası için, sonra olabilecek herhangi bir şey, herhangi bir üçüncü cisim, ilgili olan doneler ile ortaya çıkan planı hasara uğratabilir.

Not : **Spektra ve Uri Geller** kitabına bakınız.

7. BÖLÜM

CARLOS CASTANEDA VE IŞINLAMA DENEYİMİ

California Üniversitesi'ndeki antropoloji öğrenimi sırasında, Kızılderililer'in kullandığı şifalı otlar üzerine bilgi toplamak amacıyla gittiği Meksiko, Sonora'da Don Juan adında ihtiyar bir Yaqui Kızılderilisi ile karşılaşan Carlos Castaneda, doğaüstü güçlere sahip olan Don Juan'ın müridi olmuş ve bir «*Bilgi İnsanı*» olarak yetişebilmek için uzun yıllar süren bir inisiyasyondan geçmişti.

Bu zorlu eğitim sırasında Castaneda'nın başından geçen birçok ilginç olay arasında bir de hem mekân, hem de zamanda yolculuk yaptığı bir ışınlama olayı yer almaktadır.

Carlos Casteneda, Işınlama Deneyimini şöyle anlatmaktadır:

«Çarşamba sabahı, kaldığım otelden saat 09.45 civarında ayrıldım. Don Juan ile buluşacağım yere onbeş dakika içinde ulaşabilecek şekilde yavaşça yürümeye başladım. Beş ya da altı blok ötedeki Paseo de la Reforma'nın bir köşesinde bir havayollarının bilet satış bürosunun önünde buluşmak üzere anlaşmıştık.

«Az önce bir arkadaşımla birlikte kahvaltı yapmıştım. Kahvaltıdan sonra, benimle birlikte gelmek istemişti ama, genç bir bayanla buluşacağımı ima etmiştim.

Dolayısıyla, ihtiyatlı davranarak, havayolları bürosunun bulunduğu caddenin karşı kaldırımında yürümeye başladım. Sürekli olarak kendisini Don Juan ile tanıştırmamı isteyen bu arkadaşımın, Don Juan ile buluşacağımı anladığından ve beni izliyor olabileceğinden kuşku duyuyordum. Dönüp de baktığım takdirde kendisini arkamda bulacağımdan korkuyordum.

«Don Juan'ı, caddenin karşı kaldırımında, bir büfenin önünde gördüm. Karşıya geçmeye başladım, ancak cadde geniş olduğundan, orta yerdeki tretuvara çıkarak emniyet içinde geçişimi tamamlayabileceğim bir anı kollamaya başladım. Öyle beklerken, arkadaşımın beni izleyip izlemediğini görmek için gayri ihtiyari arkama baktım. Tam arkama rastlayan köşede durmuş bana bakıyordu. Sanki, kendisini kontrol edemediğini anlatmak istercesine mahcup bir tavırla gülümsedi ve elini salladı. Bana yetişmesine olanak vermeden caddenin öte yanına fırladım.

«Don Juan, içinde bulunduğum güç durumun farkında gibiydi. Yanına vardığımda arkama doğru gizlice bir göz attı ve *'Geliyor,'* dedi, *'Yan sokağa girsek iyi olacak.'*

«Bulunduğumuz noktada, diyagonal olarak Paseo de la Reforma'ya açılan bir sokağı gösteriyordu. Hızla, bulunduğum yerin neresi olduğunu çıkarmaya çalıştım. O sokağı hiç görmemiştim. Fakat, iki gün önce o havayolları bilet satışı bürosunda bulunmuştum. Büronun tuhaf planını biliyordum. Büro, iki sokağın birleştiği köşedeki üçgen biçimi bir arsanın üzerinde yer alıyordu. Her iki sokağa da açılan kapıları vardı ve bu kapılar arasındaki mesafe 3 - 3,5 metre kadar olmalıydı. Büronun içi bir kapıdan ötekine doğrudan ulaşılacak şekilde düzenlenmiş olduğundan, bir sokaktan diğerine kolaylıkla geçilebilirdi. İki kapı arasındaki geçişin bir yanında sıra-

lar, öteki yanında da çalışan memurlar ile veznedarların bulunduğu büyük, yuvarlak bir bölüm yer alıyordu. İki gün önce ben oradayken içeride bir sürü insan vardı.

«Ben acele etmeye hatta belki de koşmaya niyetliydim ama, Don Juan, rahat bir tempoda yürüyordu. Büronun diyagonal sokağa bakan kapısına vardığımızda, arkama dönüp bakmadığım halde, arkadaşımın da caddeyi geçip bizim içinde bulunduğumuz sokağa dönmek üzere olduğunu biliyordum. Bu duruma bir çare bulacağını umarak Don Juan'a baktım. Omuzlarını silkmekle yetindi. Kızdığını hissettim; arkadaşımın burnunun ortasına bir yumruk atmanın dışında benim de aklıma bir şey gelmiyordu.

«Tam o anda içimi çekmiş ya da soluk vermiş olmalıydım, çünkü hemen akabinde, Don Juan'ın beni, havayolları bürosunun kapısından içeriye son hızla itmesiyle birlikte ani bir soluk kaybı hissettim. Bu son derece güçlü itiş ile sevkedilerek büronun içine uçtum diyebilirim. Don Juan beni öylesine boş bulunduğum bir anda yakalamıştı ki, bedenim hiçbir şekilde karşı koymamış ve korkum bu itici gücün gerçek darbesiyle karışmıştı. Otomatik bir hareketle, yüzümü korumak üzere kollarımı öne doğru uzattım. Don Juan beni öylesine büyük bir güçle itmişti ki, ağzımdan tükürükler akmış ve sendeleyerek büronun içine girerken hafif bir baş dönmesi geçirmiştim. Neredeyse, dengemi kaybediyordum ve düşmemek için olağanüstü bir çaba göstermem gerekti. Olduğum yerde birkaç kez döndüm; hareketlerimdeki hız sanki çevremdeki manzarayı bulanık bir halde algılamama neden oluyordu. Son derece utandığımı hatırlıyorum. Büro boyunca dönüp dururken herkesin bana baktığını biliyordum. Bir aptal gibi davranmış olmak düşüncesi çok rahatsız ediciydi. Zihnimden bir dizi düşünce geçti. Yüzümün üzerine düşeceğimden emindim; ya da

bir müşteriye, belki de yaşlı bir bayana çarpacak ve o sadmenin etkisiyle yaralayacaktım. Daha kötüsü, öteki uçtaki cam kapı kapalı olabilir ve ben de bu kapıya çarparak kırabilirdim.

«Sersemlemiş bir halde, Paseo de la Reforma'ya açılan kapıya vardım. Kapı açıktı ve dışarıya adımımı attım. Zihnim o anda, soğukkanlı olmam ve sağa doğru dönerek sanki hiçbir şey olmamış gibi bulvar boyunca kentin merkezine doğru yürümem gerektiği düşüncesiyle meşguldü. Don Juan'ın bana katılacağından emindim. Arkadaşım belki de o diyagonal sokak boyunca yürümeye devam etmişti.

«Gözlerimi açtım ya da daha ziyade, gözlerimi önümdeki mekân üzerinde odakladım. Neyin olup bittiğini tam anlamıyla idrak edebilene kadar, uzun bir an için bir uyuşukluk hali geçirdim. Paseo de la Reforma'da bulunmam gerekiyordu ama, orada değildim. 2,5 km. kadar ötedeki Lagunilla Pazarı'ndaydım.

«Bu gerçeği idrak ettiğim an öylesine yoğun bir şaşkınlık geçirmiştim ki, aptal aptal bakmaktan başka bir şey yapamıyordum.

«Bulunduğum yerin neresi olduğunu çıkarabilmek için çevreme bakındım. Gerçekte, Meksiko'daki ilk günümde Don Juan ile karşılaşmış olduğum yerin çok yakınında durduğumu fark etmiştim. Belki de karşılaştığımız yerin tam üzerinde dahi bulunuyor olabilirdim. Eski madeni paraların satıldığı tezgâhlar 1,5 metre kadar ötedeydi. Kendime hakim olabilmek için olağanüstü bir çaba gösterdim. Bir halüsinasyon geçirmekte olduğum aşikârdı. Başka türlü olmasına imkân yoktu. Çıktığım kapıdan tekrar büroya girmek için hızla geriye döndüm. Ancak, arkamda, ikinci elden kitaplar ve dergilerin satıldığı bir sıra tezgahtan başka bir şey yoktu. Yanımda, sağ tarafımda Don Juan duruyordu. Yüzünü muazzam

bir gülümseme kaplamıştı.

«Başımda bir basınç, sanki burnumdan maden suyu sodası geçiyormuş gibi gıdıklayıcı bir his vardı. Konuşamıyordum. Bir şeyler söylemeye çalıştım, ama başaramadım.

«Don Juan'ın konuşmaya ya da düşünmeye çalışmamam gerektiğini söylediğini net bir şekilde duymuştum. Fakat, ne olursa olsun, herhangi bir şey söylemek istiyordum. Göğsümde dehşetli bir sinirlilik hali birikiyordu. Yanaklarımdan aşağıya doğru gözyaşlarının aktığını hissettim.

«Kontrol edilemeyen bir korkuya kapıldığım zamanlarda çoğu kez yaptığı gibi, Don Juan beni utandırmadı. Yavaşça başımı sıvazladı ve, *'Yok, yok, küçük Carlos, kendini bırakma,'* dedi.

«Bir an için yüzümü elinde tuttu, *'Konuşmaya çalışma,'* diye tekrarladı.

«Elini yüzümden çekerek çevremizde olup bitenlere işaret etti:

'Bu, konuşmak için değil. Bu sadece izlemek için. İzle! Herşeyi izle!'

«Gerçekten ağlıyordum. Ancak, ağlamama karşı gösterdiğim tepki çok tuhaftı; hiç aldırmaksızın ağlamayı sürdürüyordum. O anda, aptalca davranıp davranmamamın benim için bir önemi yoktu.

«Çevreme bakındım. Tam önümde, pembe, kısa kollu bir gömlek ve koyu gri renkte pantolon giyen orta yaşlı bir adam vardı. Amerikalı'ya benziyordu. Tombul bir bayan, ki eşi olsa gerekti, koluna girmişti. Adam bazı metal paraları elden geçirirken, kendisini, belki de satıcının oğlu olan, onüç - ondört yaşlarındaki bir çocuk izliyordu. Çocuk, orta yaşlı adamın hiçbir hareketini gözden kaçırmıyordu. En sonunda, adamcağızın paraları tezgahın üzerine bırakmasıyla birlikte çocuk da rahatladı.

«Don Juan, emredercesine, *'Herşeyi izle!'* diye tekrarladı.

«İzlenecek olağandışı bir şey yoktu. Her yönde geçip giden insanlar vardı. Arkama döndüm. Dergi tezgâhının sahibi olduğunu sandığım bir adam bana bakıyordu. Sanki, uykuya dalmak üzereymişçesine, sürekli olarak gözlerini kırpıştırıyordu. Yorgun ya da rahatsızmış gibi bir hali vardı ve keyifsiz görünüyordu.

«İzlenecek bir şeyin, en azından gerçekten önemli olan bir şeyin olmadığını hissediyordum. Önümdeki manzaraya öylece bakıyordum. Dikkatimi herhangi bir şeyin üzerinde yoğunlaştırmamın olanaksız olduğunu gördüm. Don Juan bir daire çizerek etrafımda dolaşıyordu. Sanki, bendeki bir hali değerlendiriyor gibi hareket ediyordu. Başını sallayarak dudaklarını büzdü.

«Yavaşça kolumdan kavrayan Don Juan, *'Gel, gel,'* dedi. *'Yürüme zamanı geldi.'*

«Yürümeye başlar başlamaz, bedenimin son derece hafif olduğunu fark ettim. Aslında, tabanlarımın sünger gibi olduklarını hissetmiştim. Tuhaf, lastiğe benzer, sıçratıcı bir özellik edinmişlerdi.

«Don Juan hissettiklerimi fark etmiş olmalıydı; sanki, kaçmamı önlüyormuşçasına, beni sıkıca kavradı; bir balon gibi elinden kaçarak havaya yükseleceğimden korkuyormuş gibi, üzerime bastırdı.

«Yürümek iyi gelmişti. Sinirliliğim yerini rahat bir doğallığa bıraktı.

«Don Juan, tekrar herşeyi gözlemem gerektiği üzerinde ısrar etti. Kendisine, izlemek istediğim hiçbir şeyin bulunmadığını, insanların pazar yerinde neler yaptıklarının beni hiç ilgilendirmediğini ve 'gerçek şey' parmaklarımın arasından kaçıp giderken, kendimi, madeni para ve eski kitap satın alan birinin sıradan faaliyetini gözlemeyi kendine görev edinen bir aptal gibi his-

setmek istemediğimi söyledim.

«Don Juan, *'Gerçek şey nedir?'* diye sordu.

«Yürümeyi bırakarak, hiddet içinde kendisine, bilet satış bürosu ile pazar arasındaki mesafeyi birkaç saniye içerisinde katettiğimi algılamam için bana ne yapmış ise, işte onun önemli olduğunu anlattım.

«O anda titremeye başladım ve rahatsızlanacağımı hissettim. Don Juan ellerimi karnıma dayamamı söyledi.

«Çevresine işaret eden Don Juan olağan bir tonda, bir kez daha, çevremizdeki sıradan faaliyetin önemli olan tek şey olduğunu belirtti.

«Kendisine kızmaya başlamıştım. Fırıl fırıl döndüğümü hissediyordum. Derin bir nefes aldım.

«Zoraki bir doğallık içerisinde, Don Juan, yaptığın neydi diye sordum.

«Beni temin edercesine, bunu bana her zaman için anlatabileceğini, ama çevremde olup bitenlerin bir daha hiçbir zaman tekerrür etmeyeceğini söyledi. Buna söylenecek bir söz yoktu. Tanık olduğum faaliyetin, tüm bu karmaşıklığı içerisinde tekrar etmeyeceği aşikârdı. Benim üzerinde durduğum nokta, buna çok benzeyen bir faaliyeti herhangi bir zamanda gözlemleyebileceğim hususuydu. Öte yandan, hangi biçimde olursa olsun, belirli bir mesafe öteden taşınmış olmak sorunu, ölçülemeyecek derecede önemliydi.

«Bu fikirlerimi dile getirdiğim zaman Don Juan, benden işittikleri sanki kendisi için gerçekten ıstırap vericiymişçesine başını salladı.

«Bir an için hiç ses çıkarmadan yürüdük. Ateşim vardı. El, ayalarım ile tabanlarımın yandığını fark ettim. Bu olağandışı, sıcaklığın aynısı burun deliklerim ile gözkapaklarıma da yerleşmiş gibiydi.

«Yalvararak, Don Juan, yaptığın neydi diye sor-

dum.

«Beni yanıtlamadan sadece, göğsümü sıvazladı ve güldü. İnsanların son derece zayıf yaratıklar olduklarını ve düşkünlükleriyle kendilerini daha da zayıf bir hale soktuklarını söyledi. Ciddileşen bir ses tonuyla, yok olmak üzere olduğumu hissetmek yerine, kendimi kapasitemin ötesine zorlamamı ve sadece, dikkatimi çevremdeki dünya üzerinde tutmamı söyledi.

«Son derece yavaş adımlarla yürümeye devam etitk. Zihnim aşırı derecede faal idi. Dikkatimi hiçbir şeye veremiyordum. Don Juan durdu ve konuşup konuşmayacağına karar veriyormuş gibi bir tavır takındı. Bir şey söylemek üzere ağzını açtı, fakat sonra fikrini değiştirmiş gibi göründü ve tekrar yürümeye başladık.

«Birden dönüp bana bakarak, *'Olan biten şu ki, buraya geldin,'* dedi. Bu nasıl oldu diye sordum.

«Bunu bilmediğini ve bildiği tek şeyin, bu yeri benim kendimin seçmiş olmam olduğunu belirtti.

«Konuşmayı sürdürdükçe, saplandığımız kördüğüm daha da içinden çıkılmaz bir hal aldı. Ben bu olayın etap etap nasıl meydana geldiğini öğrenmek istiyordum. Don Juan ise tartışabileceğimiz tek şeyin, bu yerin seçimi olduğu üzerinde ısrar ediyordu. Ben de burayı seçtiğimi bilmediğim için, aslında üzerinde konuşulacak hiçbir şey yoktu. Don Juan, sinirlenmeksizin, herşeyi muhakeme etmekteki saplantımı gereksiz bir düşkünlük olarak eleştirdi. Açıklamalar aramaksızın sadece faaliyette bulunmanın çok daha basit ve etkili olduğunu ve deneyimlerim hakkında konuşmak ve düşünmekle bu deneyimleri ziyan ettiğimi söyledi.

«Birkaç dakika sonra da oradan ayrılmamız gerektiğini, çünkü herşeyi bozduğumu ve bu durumun giderek benim için zararlı bir hale geleceğini belirtti.

«Pazar yerinden ayrılarak Alameda Parkı'na yürü-

dük. Hiç halim kalmamıştı. Kendimi bir sıranın üzerine bıraktım. İşte o anda saatime bakmak aklıma gelmişti. Saat 10.20 idi. Dikkatimi odaklayabilmem için bayağı bir çaba harcamam gerekmişti. Don Juan ile kesin olarak kaçta buluştuğumu hatırlayamıyordum. Saat on civarında buluşmuş olmamız gerektiğini hesap ettim. Pazar yerinden parka kadar en fazla on dakikalık bir süre içinde yürümüş olabileceğimize göre, geriye sadece açıklanamayan bir on dakika kalıyordu.

«Ertesi gün, yani perşembe günü, bir arkadaşımdan, Don Juan'ın beni ittiği büro kapısından Lagunilla Pazarı'na kadar benimle birlikte yürümesini rica ettim. En kestirme yolu izlememize rağmen, bu yürüyüş tam otuzbeş dakikamızı almıştı. Pazar yerine vardıktan sonra, bulunduğumuz yerin neresi olduğunu çıkarmaya çalıştım ama, beceremedim. Üzerinde durduğumuz caddenin ta ucundaki bir giyim mağazasına girdim.

«Elindeki fırçayla bir şapkanın tozunu almakta olan genç bir bayana, afedersiniz, madeni para ve ikinci el dergi satılan tezgahlar acaba nerededir diye sordum.

«Çıkışırcasına, *'Böyle bir şey yok,'* diye karşılık verdi.

«Fakat ben bu tezgahları dün bu pazarın bir yerinde görmüştüm.

'Yok canım,' diyerek tezgahın öte yanına ilerledi.

«Arkasından koşarak kendisinden, bu tezgahların nerede olduklarını söylemesini rica ettim. Beni yukarıdan aşağıya doğru şöyle bir süzdü ve *'Dün görmüş olamazdınız o tezgahlar buradaki duvar boyunca sadece Pazar günleri kurulur. Haftanın sair günleri yoktur,'* dedi. Sadece Pazar günleri diye tekrarladım.

'Evet, sadece Pazar günleri. Haftanın sair günleri trafiği engelleyecekleri için böyle yapılıyor.'

«Arabalarla dolu olan geniş caddeyi işaret ediyordu.»

GLOSSARY

(1) **Para-Geodetic / Non-Geodetic Function :** Kişinin normal olarak maruz bırakıldığı ve özellikle fizik dünyanın ve genellikle de fizik evrenin kendine özgü yasaları ve biçimlenişiyle ortaya çıkan sınırlamaların üstesinden gelme ve aşma yeteneği ile tanımlanan zihin fonksiyonu. Para-jeodetik ya da jeodetik-dışı fonksiyon, bir metakozmos —fizik kozmosun ötesinde olan ve fizik kozmosa nüfuz eden bölge— içerisinde doğal olarak oluşan yabancı ve işgalci kiplikle-rin (Kiplik: Varlığın, ya da olayların varoluş biçimi) ortak-mevcudiyetini varsayar. Böyle bir metakozmos, tradisyonel okültizmde anıldığı şekliyle «astral dünya» ya da «astral alem» olmalıdır. Işınlama, beden-dışı yolculuk, durugörü, gezici durugörü ve telepati, tipik jeodetik-dışı ya da para-jeodetik örneklerdir.

(2) **Metacosmology :** Bilimin ve özellikle parafiziğin, fizik-dışı ya da parafizik dünyaların niteliğinden, başlıca «astral dünya» ve spiritüel dünyadan ya da ölenlerin ruhlarının gittiği alemden (spatyom) bahseden bir dalıdır. Metakozmoloji hakkında hali hazırda bildiklerimiz spekülatif mahiyette ve farazidir. Parapsikolojik fenomenler, metakozmolojinin araştırma konusu olan bir metakozmosun kipliklerinin ne nitelikte olabileceğini ima eder.

(3) **Geopsychics :** Telepati örneğinde, özellikle Edgar Cayce tipi evrensel telepatide olduğu gibi, kolektif bir zihin ve zihinler arası etkileşim ortamı olarak görülen dünya ruhu ya da dünya sinir sisteminin bilimsel incelenimi ve pratik kullanımını kapsayan bilim dalı. Telepatik haberleşme, durugörü ve gezici durugörü, ya da astral projeksiyon, tümü birden jeopsişik biliminin araştırma konularıdır.

(4) **Dr. Paul Brunton :** 1898 tarihinde Londra'da doğmuştur. İngiltere'de St. George Akademisi'ni bitirdikten sonra, Birleşik Amerika'da Mc Kinley-Roosevelt Akademisi'ni de bitirerek, Felsefe Doktorasını almıştır. Kendisi, din, mistisizm, felsefe ve metafizikle ilgilenir-

di. Sürekli olarak Doğu Ülkeleri'nde dolaşmış araştırmalar yapmıştır. Bu ülkelerde din adamları ile görüşmüş, Yogi'lerle birlikte çalışmalar yapmış, mistiklerin arasında yaşamıştır.

Dr. Paul Brunton, Keops Piramiti'nde ilk kez tek başına geceleyen kişi olarak da ün yapmıştır.

(5) **Arunachala :** Kutsal-Ateş anlamına gelir. Bu dağa Kutsal-Ateş denilmesinin nedeni, çok zaman önce, Tanrı Shiva'nın arkasından ateş saçarak bu dağa gelmiş olmasıdır. Bazıları da bu Dağ'a «Kutsal Kırmızı Dağ» derlerse de, Hindistan'da «Kutsal Alev Dağı» en geçerli olan isimdir.

(6) **The Comfortable Posture :** Yarı-Buda Duruşu olarak da bilinir. Tam karşılığı, 'rahat duruş'tur.

— KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI —

1 — BERLITZ, Charles. **The Bermuda Triangle,** London, Panther Books, 1977.

2 — ————. **Without a Trace,** London, Panther Books, 1978.

3 — BRUNTON, Paul. **A Search in Secret India,** London, Rider, 1969.

4 — BRYANTON, Manderley. «Outer Space and Inner,» **Psychic Observer,** Vol. 34, No. 2 (February-March 1973), s. 130.

5 — CASTANEDA, Carlos. **Tales of Power,** New York, Penguin Books, 1976.

6 — CAVENDISH, Richard. der., **Encyclopedia of the Unexplained: Magic, Occultism and Parapsychology,** London, Routledge and Kegan Paul, 1974.

7 — CREIGHTON, Gordon. «Teleportations,» **FSR,** Vol. 11, No. 2 (March-April 1965).

8 — CREIGHTON, Philip. «Bent Spoons, or Bent Reality?» **FSR,** Vol. 24, No. 1 (June 1978), s. 16.

9 — EDWARDS, Frank. **Strange World,** New York, Bantam Books, 1973.

10 — GELLER, Uri. **My Story,** London, Corgi Books, 1977.

11 — HIGHAM, Charles. **The Adventures of Conan Doyle,** New York, Pocket Books, 1976.

12 — LE POER TRENCH, Brinsley. **The Eternal Subject,** London, Souvenir Press Ltd., 1973.

13 — MENGER, Howard. **Aus dem Weltraum zu dir,** Wiesbaden - Schierstein, Ventla-Verlag, 1965.

14 — PUHARICH, Andrija. **URI: A Journal of the Mystery of Uri Geller,** New York, Anchor Press / Doubleday and Co., Inc., 1974.

15 — TASSEL, George W. der., «The Bermuda Triangle,» **Proceedings,** Vol. 10, No. 9 (July - August - September 1975), s. 3.

16 — YOGANANDA, Pramahansa. **Autobiography of a Yogi,** Bombay, Jaico Publishing House, 1971.

AGARTA

- Dünyanın Bedenli Gerçek Işık Yöneticisi.
- Sonsuz Tünel Sistemlerindeki Gizli Ülke.
- Agarta'nın Gizli Giriş Kapıları.
- Çeşitli Gizemlerin Agarta ile İlişkileri.
- Agarta'nın Bilge Mahatma'ları.
- Agarta'nın Açığa Çıkacağı Dönem.
- .....

1. Kitap 30 TL.

ÖLÜM VE ÖTESİ

- Ölüm Deneyimi Geçirenlerin İzlenimleri.
- Beden Dışından Bedenin Seyredilişi.
- Ölüm Anında Görülen Vizyonlar.
- Ölüm Ötesi Âlemi ve Yapısı.
- Öte Âlemde Karşılaşılan Varlıklar.
- Öte Âlemin Yüksek Mıntıkaları.
- .....

4. Kitap 30 TL.

REENKARNASYON

- Yerüzünde Kaç Kez Doğulur...
- Aynı Kişi Erkek veya Dişi Doğabilir.
- Gene Doğma'nın Bilimsel Kanıtları.
- Geçmiş Yaşam Anı ve İzlerinin Tespiti.
- Her Yaşam Sonunda Öte Âleme Geçiş.
- Gene Doğmak ve Çeşitli Sorunları.
- .....

5. Kitap 30 TL.

EKMİNEZİ

- Trans Altında Geçmiş Kişiliklere Bürünüş.
- Geçmiş Yaşam Bantlarının İncelenimleri.
- Ekminezi'nin Bilimsel Kanıtları.
- Bedenli ve Bedensiz Geçmiş Yaşamlar.
- Geçmiş Yaşamların Psikolojik Kalıntıları.
- Öte Âlem ve Yaşamının İncelenmesi.
- .....

9. Kitap 50 TL.

MU UYGARLIĞI

- Batık Bir Uygarlık ve Kanıtları.
- Mu Uygarlığı ve Çeşitli Kalıtları.
- Mu Uygarlığı ve Görkemli İnsanlığı.
- İnsanlığın İlginç Çok Uzak Geçmişi.
- Mu Uygarlığı ve Uzaylı Varlıklar.
- Mu'nun Uygarlığımızdaki Torunları.
- .....

10. Kitap 50 TL.

NEO SPİRİTİZM MODERN SPİRİTİZM

- Spiritizm ve Allen Kardec'in Fonksiyonu.
- Neo Spiritizm ve Dr. Ruhselman'ın Fonksiyonu.
- Altın Çağ ve Neo Spiritizm'in Fonksiyonu.
- Dünyayı Yöneten Yüksek Varlık Sistemleri.
- Dünya'nın Yüksek Vibrasonel Mekânları.
- Evrensel Vazife Mekanizması İlk Bilgileri.
- .....

11. Kitap 50 TL.

SPEKTRA VE URI GELLER

- Hoova Planeti ve Yeryüzündeki Misyonu.
- Hoova'nın Spektra Uzay Gemisi.
- Spektra'nın Dünya Üzerindeki Misyonu.
- Spektra'nın Yeryüzüne İnmesi Sorunu.
- Uri Geller Hoova'nın Medyumu'dur.
- Uri Geller'in Olağanüstü Yetenekleri.
- .....

13. Kitap 30 TL.

ÖLÜM VE AHRET

- Ölen Kişinin İlk İzlenimleri.
- Öte Âlemdeki İlk Şaşkınlıklar.
- Öte Âlemden Dünyaya Doğmak.
- Ölüm Karşısında Tıbbın Sınırları.
- Ecelini, Kişi Kendi Hazırlar.
- Yaşam Ölüm, Rehberlerce Saptanır.
- .....

15. Kitap 30 TL.

DÜNYA ÖĞRETMENİ

- Dünya Öğretmeni'nin Çeşitli Menkibeleri.
- Çeşitli Dinlerin Bekledikleri Kurtarıcılar.
- Kurtarıcı'nın Tanımları ve Kehanetleri.
- Dünya Öğretmeni ve Altın Çağ'a Giriş.
- Kurtarıcı Nereden ve Nasıl Gelecektir.
- Mesih Kıyamet Günü Öğretmenidir.
- .....

18. Kitap 30 TL.

LEVİTASYON

- Bedenleriyle Yerçekimini Yenen İnsanlar.
- Tarihteki Levitasyon Olay ve Örnekleri.
- Hindistan'daki Levitasyon Yetenekli Kişiler.
- Medyumlar ve Levitasyon Fenomenleri.
- Çeşitli Levitasyon Teknik ve Pratikleri.
- Tarihte, Levite Olan Ünlü Azizler.
- .....

21. Kitap 30 TL.

BİYOPLAZMİK BEDENLER

- Bedenlerin Enerjetik Tıpkı Eşleri.
- Bedenlerin Görülmeyen Yapıları.
- Görülmeyen Işıl Işıl Eş Bedenler.
- Işıl Işıl ve Rengârenk Bedenler.
- Beden Üstü ve Metafizik Niteliği.
- Metafizik Maddelerin Harika Resimleri.
- .....

24. Kitap 40 TL.

ÖNCÜ - UFO İNCELEMELERİ

- Venüs, Öncü - UFO'lar Yapıları.
- Satürn, Öncü - UFO'lar Yapıları.
- Bir Bilim Adamının UFO Gezisi.
- Bir Bilim Adamının UFO İçi Gözlemi.
- Uzaylılar ve UFO Açıklamaları.
- UFO'lar ve Çeşitli Gizemleri.
- .....

25. Kitap 30 TL.

EVREN UYGARLIKLARI

- Evrende Yaşam Olanaklı Sistemler.
- Evrende Zeki Yaşamlı Uygarlıklar.
- Evren Uygarlıklarının İrtibat Sorunu.
- Evren Uygarlıklarının Gelişim Durumu.
- Evren Uygarlıkları ve Bilim Adamları.
- Uzaylılarla İrtibatın Hukuksal Yanı.
- .....

26. Kitap 30 TL.

İNSAN VE KEHANET

- Ünlü Kâhinlerin Yüzyıllara Kehanetleri.
- Gerçekleşen Bilimsel Kehanetler.
- Resmî Onaylı, Gerçekleşen Kehanetler.
- Ünlülerle İlgili, Ünlü Kehanetler.
- Gelecekle İlgili, Beklenen Kehanetler.
- Altın Çağ Rehberi'nin Gelişi Kehaneti.
- .....

27. Kitap 30 TL.

— ABONE KOŞULLARI —

1 — Önceden abone ücreti istenmemektedir.

2 — Gerekli işlemler için, adresimizden *Abone Kartı* istemeniz yeterlidir.

3 — Her yeni çıkan kitap ödemeli gönderilir.

4 — Posta masrafı koli ücretine eklenir.

5 — Adres değişikliği belirtilmelidir.

6 — Abone iptal durumu bildirilmelidir.

7 — Elinize geçen kitapları, kartınıza işaretleyiniz.

8 — Koliden önce ihbar mektubu gönderilmektedir.

9 — Kolinizi PTT'den takip ediniz.

10 — Yeni kitaplarımız kısa aralıklarla ve sürekli olarak çıkmaktadır.

11 — Mektup içinde veya diğer yollarla, önceden para gönderilmemelidir.

12 — Mektup ve kolilerin, PTT'de gecikebileceği, gözönüne alınmalıdır.

13 — Bize göndereceğiniz mektubunuzda sizdeki mevcut olan kitapları ve ayrıca şimdiye kadar yayımlanmış olanlardan istediklerinizi de belirtiniz.

14 — Muhtemel hataların hoşgörülmesini dileriz, bunlar tarafımızdan telafi edilirler. Ayrıca okuyucularımızın yayımlarımızı çevrelerine tanıtmalarını da rica ederiz.

Ödemeli İsteme Adresi :

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi
P.K. 1072 - İSTANBUL

Işınlama olayı, bedenin bir diğer mekâna ilkinden dezentegre edilerek taşınmasıdır. Ki bu olay olağanüstü bir hızda ve biçimde oluşur. İlk anlayış vermek için kullandığımız dezentegre yani bedenin atomlarına ayrıştırılarak götürülüp ve ışınlama yapılan yerde tekrar entegre edilmesiyle ortaya çıkarılması kavramı ve olgusu, gerçekte tüm ışınlama ve ışınlanma yöntem ve biçimlerini açıklamak için yetersizdir.

Zaman ve mekân kesişimlerinin geçici bir süre için bozulması ile, o kesişim ortamında bulunan beden, istenilen yere ışınlanabilir.

Bedensel vibrasyon yükseltimi ve daha yüksek bir vibrasyonel boyutta hızla seyahat ve gene alt boyuta inerek vibrasyon yoğunlaştırım ile istenilen yere ışınlanabilir.

Öte yandan, dünya beşerleri, oldukça geri nefsani düzeylerde yani bedenlerinin ölçüsüz tutsaklıkları içerisinde olduklarından, onların kendi öncecilik ve istekleriyle ışınlama yapabilmeleri oldukça olanaksızdır. Çünki önce kişilik, bedenini ışınlama yaptırabilecek kadar yüksek enerji yüklü olmalıdır. Dünya beşerlerinin çeşitli ışınlama tezahürleri, dünya üstü kudretlerin faaliyetleriyle olmaktadır.

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz :

Işınlama Konusuna İlişkin Bilimsel Hipotezler.
Çeşitli Işınlama Bilimsel Deneyimleri ve Sonuçları.
Yeryüzünün Çeşitli Işınlama Özellikli Bölgeleri.

Işınlanan Çeşitli Askeri Birlikler ve Gözlenimleri.
Hint Bilgeleri ve Çeşitli Işınlama Deneyimleri.
Bazı Tanınmış Kişiler ve İlginç Işınlama Deneyimleri.

30.-TL.